

BØRNE- OG
UNDERVISNINGSMINISTERIET

Kristendomskundskab

Faghæfte 2019

Kristendomskundskab

Indledning	3
Folkeskolens formål	4
Fælles Mål	5
Læseplan	21
Undervisningsvejledning	47

Indledning

Et af folkeskolens vigtigste formål er at give eleverne kundskaber og færdigheder i samarbejde med forældrene. Folkeskolens fag og emner er centrale for dette formål. Det er gennem undervisning i fag og emner, at eleverne skal forberedes til videre uddannelse og få lyst til at lære mere. Folkeskolens fag og emner skal også bidrage til at fremme den enkelte elevs alsidige udvikling og forberede eleverne til deltagelse, medansvar, rettigheder og pligter i et samfund med frihed og folkestyre.

Hver dag leverer skolerne en vigtig indsats for at leve op til skolens og fagenes formål. Skolen skal understøtte lærerne, lederne og pædagogerne i opgaven med at tilrettelægge god undervisning med udgangspunkt i deres professionelle dømmekraft og efter lokale forhold. Børne- og Undervisningsministeriet udarbejder vejledende læseplaner og undervisningsvejledninger i fag og emner for at tydeliggøre rammerne for undervisningen og understøtte de fagprofessionelle i deres arbejde. Ministeriets læseplaner og undervisningsvejledninger fra 2019 fremhæver særligt to forhold: Sammenhængen mellem skolens formål, fagenes formål og indholdet i det enkelte fag; og det professionelle råderum i tilrettelæggelsen af undervisningen.

Læseplanerne og undervisningsvejledningerne (2019) afspejler de løsnede bindinger i Fælles Mål. De nationale rammer for undervisningen er stadig fastsat i Fælles Mål. Fagenes formål, kompetenceområder, kompetencemål og de tilhørende færdigheds- og vidensområder fastsætter, hvad eleverne skal kunne på bestemte klassetrin. Inden for disse rammer er der metodisk og didaktisk frihed til at tilrettelægge undervisningen – med respekt for fagenes forskellighed, elevernes faglige forudsætninger og med fokus på elevens faglige og alsidige udvikling. Med udgangspunkt heri skal undervisningen give eleverne de bedste forudsætninger for faglig fordybelse, overblik og oplevelse af sammenhænge samt mulighed for at tilegne sig de kompetencer, færdigheder og den viden, der ligger i de enkelte fag.

En række fagpersoner fra folkeskolen, professionshøjskoler og faglige foreninger har været centrale i udformningen af læseplaner og undervisningsvejledninger. Børne- og Undervisningsministeriet takker alle for konstruktiv medvirken undervejs. Børne- og Undervisningsministeriet står for den endelige udformning af materialet.

Aftale om øget frihed om Fælles Mål i folkeskolen

Folkeskoleforligskredsen indgik den 19. maj 2017 en aftale om øget frihed om Fælles Mål i folkeskolen. Aftalen løser bindingerne i Fælles Mål og gør alle færdigheds- og vidensmål i Fælles Mål vejledende. Det har medført en ændring af folkeskoleloven samt en ændring af bekendtgørelserne om Fælles Mål og børnehaveklassen.

Som opfølgning på aftalen har Børne- og Undervisningsministeriet udsendt vejledende læseplaner og undervisningsvejledninger til folkeskolens fag og obligatoriske emner. Læseplanerne og undervisningsvejledningerne (2019) er samlet i faghæfter sammen med skolens formål og fagets Fælles Mål.

Folkeskolens formål

§ 1. Folkeskolen skal i samarbejde med forældrene give eleverne kundskaber og færdigheder, der: forbereder dem til videre uddannelse og giver dem lyst til at lære mere, gør dem fortrolige med dansk kultur og historie, giver dem forståelse for andre lande og kulturer, bidrager til deres forståelse for menneskets samspil med naturen og fremmer den enkelte elevs alsidige udvikling.

Stk. 2. Folkeskolen skal udvikle arbejdsmetoder og skabe rammer for oplevelse, fordybelse og virkelyst, så eleverne udvikler erkendelse og fantasi og får tillid til egne muligheder og baggrund for at tage stilling og handle.

Stk. 3. Folkeskolen skal forberede eleverne til deltagelse, medansvar, rettigheder og pligter i et samfund med frihed og folkestyre. Skolens virke skal derfor være præget af åndsfrihed, ligeværd og demokrati.

Fælles Mål

Indhold

1 Fagets formål	7
<hr/>	
2 Fælles Mål	8
Kompetencemål	8
Fælles Mål efter klassetrin	
Efter 3. klassetrin	10
Efter 6. klassetrin	12
Efter 9. klassetrin	14
Fælles Mål efter kompetenceområde	
Livsfilosofi og etik	16
Bibelske fortællinger	18
Kristendom	19
Ikke-kristne religioner og andre livsopfattelser	20

1 Fagets formål

Eleverne skal i faget kristendomskundskab tilegne sig viden og færdigheder, der gør dem i stand til at forstå og forholde sig til den religiøse dimensions betydning for livsopfattelsen hos det enkelte menneske og dets forhold til andre.

Stk. 2. Eleverne skal tilegne sig viden om kristendom i historisk og nutidig sammenhæng samt om de bibelske fortællinger og deres betydning for værdigrundlaget i vores kulturkreds. Derudover skal eleverne på de ældste klassetrin opnå viden om andre religioner og livsopfattelser.

Stk. 3. Eleverne skal kunne bruge deres faglige kompetencer i forbindelse med personlig stillingtagen, medansvar og handling i et demokratisk samfund.

2 Fælles Mål

Kompetencemål

Kompetence-område	Efter 3. klassetrin	Efter 6. klassetrin	Efter 9. klassetrin
Livsfilosofi og etik	Eleven kan udtrykke sig om den religiøse dimension ud fra grundlæggende tilværelsesspørgsmål og etiske principper.	Eleven kan udtrykke sig nuanceret om den religiøse dimensions indhold og betydning ud fra grundlæggende tilværelsesspørgsmål og etiske principper.	Eleven kan forholde sig til den religiøse dimensions indhold og betydning ud fra grundlæggende tilværelsesspørgsmål og etiske principper.
Bibelske fortællinger	Eleven kan udtrykke sig om centrale bibelske fortællinger.	Eleven kan genkende temaer fra centrale bibelske fortællinger i kulturelle udtryk.	Eleven kan tolke grundlæggende værdier ud fra centrale bibelske fortællinger.
Kristendom	Eleven kan udtrykke sig om, hvad kristendom er og om centrale begivenheder i kristendommens historie, herunder folkekirkens betydning i Danmark.	Eleven kan forklare, hvad kristendom er, og gengive hovedtræk i kristendommens historie, herunder folkekirkens betydning i Danmark.	Eleven kan forholde sig til, hvad kristendom er og til hovedtræk i kristendommens historie, herunder folkekirkens betydning i Danmark.
Ikke-kristne religioner og andre livsopfattelser			Eleven kan forholde sig til hovedtanker og problemstillinger i de store verdensreligioner og livsopfattelsers oprindelse, historie og nutidige fremtrædelsesformer.

Se tabeller på de næste sider

Fælles Mål efter klassetrin

Efter 3. klassetrin

Kompetence-område	Kompetencemål	Faser	Færdigheds- og vidensområder og -mål			
Livsfilosofi og etik	Eleven kan udtrykke sig om den religiøse dimension ud fra grundlæggende tilværelsesspørgsmål og etiske principper.		Livsfilosofi		Etik	
		1.	Eleven kan udtrykke sig om grundlæggende tilværelsesspørgsmål i forhold til den religiøse dimension.	Eleven har viden om grundlæggende tilværelsesspørgsmål, som de kommer til udtryk i religioner og livsopfattelser.	Eleven kan udtrykke sig om grundlæggende etiske problemstillinger.	Eleven har viden om grundlæggende etiske problemstillinger.
		2.				
		3.				
Bibelske fortællinger	Eleven kan udtrykke sig om centrale bibelske fortællinger.		Bibelen		Fortælling og livstydning	
		1.	Eleven kan udtrykke sig om Bibelen som skrift.	Eleven har viden om Bibelen.	Eleven kan udtrykke sig om indholdet af de bibelske fortællinger.	Eleven har viden om centrale bibelske fortællinger.
		2.				
		3.				
Kristendom	Eleven kan udtrykke sig om, hvad kristendom er og om centrale begivenheder i kristendommens historie, herunder folkekirkens betydning i Danmark.		Kristendommens historie		Kristne grundbegreber	
		1.	Eleven kan udtrykke sig om enkelte begivenheder i kristendommens historie.	Eleven har viden om kristendommens opståen og udvikling.	Eleven kan udtrykke sig om grundbegreber i kristendommen.	Eleven har viden om centrale kristne grundbegreber.
		2.				
		3.				

■ Bindende rammer i Fælles Mål
 ■ Vejledende færdigheds- og vidensmål

Færdigheds- og vidensområder og -mål

Trosvalg og tilværelsestydning		Sprog og skriftsprog	
Eleven kan udtrykke sig om opfattelser af Gud, tro og mennesker.	Eleven har viden om guds- og trosopfattelser.	Eleven kan læse enkle faglige tekster og udtrykke sig sprogligt enkelt om deres indhold.	Eleven har viden om enkle fagord og begreber samt faglige teksters formål og struktur.
Fortælling og kultur			
Eleven kan genkende personer og genstande fra centrale bibelske fortællinger i sprog, kunst og samfund.	Eleven har viden om bibelske fortællingers brug i kulturen.		
Kristne udtryk			
Eleven kan genkende centrale symboler, ritualer, musik og salmer.	Eleven har viden om centrale symboler, ritualer, musik og salmer.		

Efter 6. klassetrin

Kompetence-område	Kompetencemål	Faser	Færdigheds- og vidensområder og -mål			
Livsfilosofi og etik	Eleven kan udtrykke sig nuanceret om den religiøse dimen-sions indhold og betydning ud fra grundlæggende tilværelsesspørgsmål og etiske principper.		Livsfilosofi		Etik	
		1.	Eleven kan i skrift og tale udtrykke sig nuanceret om grundlæggende tilværelsesspørgsmål i relation til den religiøse dimen-sions betydning.	Eleven har viden om religioners og livs-opfattelsers betydning for grundlæggende tilværelsesspørgsmål.	Eleven kan redegøre for sammenhængen mellem etiske principper og moralsk praksis i hverdagslivet og i religiøse problemstillinger.	Eleven har viden om værdier, normer og adfærd i etiske problemstillinger.
		2.				
		3.				
Bibelske fortællinger	Eleven kan genkende temaer fra centrale bibelske fortæl-linger i kulturelle udtryk.		Bibelen		Fortælling og livstydning	
		1.	Eleven kan udtrykke sig om forholdet mellem Det Gamle og Det Nye Testamente.	Eleven har viden om hovedtræk i Det Gamle og Det Nye Testamente.	Eleven kan give begrundede bud på betydningen af centrale bibelske fortællinger.	Eleven har viden om problemstillinger i centrale bibelske fortællinger.
		2.				
		3.				
Kristendom	Eleven kan forklare, hvad kristendom er, og gengive hovedtræk i kristendommens historie, herunder folkekirkens betydning i Danmark.		Kristendommens historie		Kristne grundbegreber	
		1.	Eleven kan gengive centrale begivenheder i kristendommens historie, med særlig vægt på danske forhold.	Eleven har viden om centrale begivenheder i kristendommens historie, med særlig vægt på danske forhold.	Eleven kan redegøre for betydningen af centrale grundbegreber i kristendommen.	Eleven har viden om udlægninger af centrale grundbegreber i kristendommen.
		2.				
		3.				

■ Bindende rammer i Fælles Mål ■ Vejledende færdigheds- og vidensmål

Færdigheds- og vidensområder og -mål

Trosvalg og tilværelsestydning		Sprog og skriftsprog	
Eleven kan udtrykke sig om betydningen af trosvalg for menneskers handlinger og tydning af tilværelsen.	Eleven har viden om forudsætninger for trosvalg og tydning af tilværelsen.	Eleven kan læse faglige tekster og udtrykke sig mundtligt og skriftligt om deres indhold, formål og struktur.	Eleven har viden om fagord og begreber og faglige teksters formål og struktur.
Fortælling og kultur			
Eleven kan redegøre for brug af bibelske fortællinger i sprog, kunst og samfund.	Eleven har viden om de bibelske fortællingers udtryk i kulturen før og nu.		
Kristne udtryk			
Eleven kan redegøre for betydninger af centrale symboler, ritualer, musik og salmer.	Eleven har viden om udlægninger af symboler, ritualer, musik og salmer.		

Efter 9. klassetrin

Kompetence-område	Kompetencemål	Faser	Færdigheds- og vidensområder og -mål			
Livsfilosofi og etik	Eleven kan forholde sig til den religiøse dimensions indhold og betydning ud fra grundlæggende tilværelsesspørgsmål og etiske principper.		Livsfilosofi		Etik	
		1.	Eleven kan reflektere over betydningen af den religiøse dimension i grundlæggende tilværelsesspørgsmål.	Eleven har viden om trosvalg i forhold til grundlæggende tilværelsesspørgsmål.	Eleven kan reflektere over etiske principper og moralsk praksis i mellem menneskelige relationer.	Eleven har viden om etik og moralsk praksis i et mellem menneskeligt perspektiv.
		2.				
		3.				
Bibelske fortællinger	Eleven kan tolke grundlæggende værdier ud fra centrale bibelske fortællinger.		Bibelen		Fortælling og livstydning	
		1.	Eleven kan tolke centrale fortællinger fra Det Gamle og Det Nye Testamente i et nutidigt og historisk perspektiv.	Eleven har viden om fortællinger fra Det Gamle og Det Nye Testamente.	Eleven kan reflektere over de bibelske fortællingers tydning af grundlæggende tilværelsesspørgsmål.	Eleven har viden om grundlæggende tilværelsesspørgsmål i bibelske fortællinger.
		2.				
		3.				
Kristendom	Eleven kan forholde sig til, hvad kristendom er og til hovedtræk i kristendommens historie, herunder folkekirkens betydning i Danmark.		Kristendommens historie		Kristne grundbegreber	
		1.	Eleven kan reflektere over kristendommens udvikling og folkekirkens betydning i Danmark.	Eleven har viden om hovedtræk i kristendommens historie og folkekirken.	Eleven kan reflektere over kristne grundbegreber som tydning af tilværelsen.	Eleven har viden om centrale kristne grundbegreber og værdierne bag.
		2.				
		3.				
Ikke-kristne religioner og andre livsopfattelser	Eleven kan forholde sig til hovedtanker og problemstillinger i de store verdensreligioner og livsopfattelsers oprindelse, historie og nutidige fremtrædelsesformer.		Hovedtræk		Grundbegreber	
		1.	Eleven kan reflektere over hovedtræk i verdensreligioner og livsopfattelser med betydning for Danmark.	Eleven har viden om hovedtræk i verdensreligioner og livsopfattelser.	Eleven kan redegøre for betydningen af centrale grundbegreber og værdier i verdensreligioner og livsopfattelser.	Eleven har viden om centrale grundbegreber og værdier inden for verdensreligioner og livsopfattelser.
		2.				
		3.				

■ Bindende rammer i Fælles Mål ■ Vejledende færdigheds- og vidensmål

Færdigheds- og vidensområder og -mål

Trosvalg og tilværelsestyndning		Sprog og skriftsprog	
Eleven kan diskutere sammenhænge mellem forskellige trosvalg og deres tydninger af tilværelsen.	Eleven har viden om sammenhæng mellem forskellige trosvalg og tydning af tilværelsen.	Eleven kan målrettet læse faglige tekster og sprogligt nuanceret udtrykke sig mundtligt og skriftligt om deres indhold, formål og struktur.	Eleven har viden om komplekse fagord og begreber samt faglige teksters formål og struktur.
Fortælling og kultur			
Eleven kan tolke de bibelske fortællingers betydning i sprog, kunst og samfund.	Eleven har viden om de bibelske fortællingers spor i kulturen i et nutidigt og historisk perspektiv.		
Kristne udtryk			
Eleven kan reflektere over betydningen af kristne symboler, ritualer, musik og salmer.	Eleven har viden om udlægninger af centrale symboler, ritualer, musik og salmer.		
Fremtrædelsesformer			
Eleven kan reflektere over centrale symbolers og ritualers betydning for menneskers liv.	Eleven har viden om centrale symbolers og ritualers anvendelse i verdensreligioner og livsopfattelser.		

Fælles Mål efter kompetenceområde

Livsfilosofi og etik

Klassetrin	Kompetencemål	Faser	Færdigheds- og vidensområder og -mål			
			Livsfilosofi		Etik	
Efter 3. klassetrin	Eleven kan udtrykke sig om den religiøse dimension ud fra grundlæggende tilværelsesspørgsmål og etiske principper.		Livsfilosofi		Etik	
		1.	Eleven kan udtrykke sig om grundlæggende tilværelsesspørgsmål i forhold til den religiøse dimension.	Eleven har viden om grundlæggende tilværelsesspørgsmål, som de kommer til udtryk i religioner og livsopfattelser.	Eleven kan udtrykke sig om grundlæggende etiske problemstillinger.	Eleven har viden om grundlæggende etiske problemstillinger.
		2.				
3.						
Efter 6. klassetrin	Eleven kan udtrykke sig nuanceret om den religiøse dimensions indhold og betydning ud fra grundlæggende tilværelsesspørgsmål og etiske principper.		Livsfilosofi		Etik	
		1.	Eleven kan i skrift og tale udtrykke sig nuanceret om grundlæggende tilværelsesspørgsmål i relation til den religiøse dimensions betydning.	Eleven har viden om religioners og livsopfattelsers udtryk for grundlæggende tilværelsesspørgsmål.	Eleven kan redegøre for sammenhængen mellem etiske principper og moralsk praksis i hverdagslivet og i religiøse problemstillinger.	Eleven har viden om værdier, normer og adfærd i etiske problemstillinger.
		2.				
3.						
Efter 9. klassetrin	Eleven kan forholde sig til den religiøse dimensions indhold og betydning ud fra grundlæggende tilværelsesspørgsmål og etiske principper.		Livsfilosofi		Etik	
		1.	Eleven kan reflektere over betydningen af den religiøse dimension i grundlæggende tilværelsesspørgsmål.	Eleven har viden om trosvalg i forhold til grundlæggende tilværelsesspørgsmål.	Eleven kan reflektere over etiske principper og moralsk praksis i mellem menneskelige relationer.	Eleven har viden om etik og moralsk praksis i et mellem-menneskeligt perspektiv.
		2.				
3.						

■ Bindende rammer i Fælles Mål ■ Vejledende færdigheds- og vidensmål

Trosvalg og tilværelsestyding		Sprog og skriftsprog	
Eleven kan udtrykke sig om opfattelser af Gud, tro og mennesker.	Eleven har viden om guds- og trosopfattelser.	Eleven kan læse enkle faglige tekster og udtrykke sig sprogligt enkelt om deres indhold.	Eleven har viden om enkle fagord og begreber samt faglige teksters formål og struktur.
Trosvalg og tilværelsestyding		Sprog og skriftsprog	
Eleven kan udtrykke sig om betydningen af trosvalg for menneskers handlinger og tyding af tilværelsen.	Eleven har viden om forudsætninger for trosvalg og tyding af tilværelsen.	Eleven kan læse faglige tekster og udtrykke sig mundtligt og skriftligt om deres indhold, formål og struktur.	Eleven har viden om fagord og begreber og faglige teksters formål og struktur.
Trosvalg og tilværelsestyding		Sprog og skriftsprog	
Eleven kan diskutere sammenhænge mellem forskellige trosvalg og deres tydninger af tilværelsen.	Eleven har viden om sammenhæng mellem forskellige trosvalg og tyding af tilværelsen.	Eleven kan målrettet læse faglige tekster og sprogligt nuanceret udtrykke sig mundtligt og skriftligt om deres indhold, formål og struktur.	Eleven har viden om komplekse fagord og begreber samt faglige teksters formål og struktur.

Bibelske fortællinger

Klassetrin	Kompetencemål	Faser	Færdigheds- og vidensområder og -mål					
			Bibelen		Fortælling og livstydning		Fortælling og kultur	
Efter 3. klassetrin	Eleven kan udtrykke sig om centrale bibelske fortællinger.		Bibelen		Fortælling og livstydning		Fortælling og kultur	
		1.	Eleven kan udtrykke sig om Bibelen som skrift.	Eleven har viden om Bibelen.	Eleven kan udtrykke sig om indholdet af de bibelske fortællinger.	Eleven har viden om centrale bibelske fortællinger.	Eleven kan genkende personer og genstande fra centrale bibelske fortællinger i sprog, kunst og samfund.	Eleven har viden om bibelske fortællingers brug i kulturen.
		2.						
3.								
Efter 6. klassetrin	Eleven kan genkende temaer fra centrale bibelske fortællinger i kulturelle udtryk.		Bibelen		Fortælling og livstydning		Fortælling og kultur	
		1.	Eleven kan udtrykke sig om forholdet mellem Det Gamle og Det Nye Testamente.	Eleven har viden om hovedtræk i Det Gamle og Det Nye Testamente.	Eleven kan give begrundede bud på betydningen af centrale bibelske fortællinger.	Eleven har viden om problemstillinger i centrale bibelske fortællinger.	Eleven kan redegøre for brug af bibelske fortællinger i sprog, kunst og samfund.	Eleven har viden om de bibelske fortællingers udtryk i kulturen før og nu.
		2.						
3.								
Efter 9. klassetrin	Eleven kan tolke grundlæggende værdier ud fra centrale bibelske fortællinger.		Bibelen		Fortælling og livstydning		Fortælling og kultur	
		1.	Eleven kan tolke centrale fortællinger fra Det Gamle og Det Nye Testamente i et nutidigt og historisk perspektiv.	Eleven har viden om fortællinger fra Det Gamle og Det Nye Testamente.	Eleven kan reflektere over de bibelske fortællingers tyding af grundlæggende tilværelses-spørgsmål.	Eleven har viden om grundlæggende tilværelses-spørgsmål i bibelske fortællinger.	Eleven kan tolke de bibelske fortællingers betydning i sprog, kunst og samfund.	Eleven har viden om de bibelske fortællingers spor i kulturen i et nutidigt og historisk perspektiv.
		2.						
3.								

■ Bindende rammer i Fælles Mål
 ■ Vejledende færdigheds- og vidensmål

Kristendom

Klassetrin	Kompetencemål	Faser	Færdigheds- og vidensområder og -mål					
Efter 3. klassetrin	Eleven kan udtrykke sig om, hvad kristendom er og om centrale begivenheder i kristendommens historie, herunder folkekirkens betydning i Danmark.		Kristendommens historie		Kristne grundbegreber		Kristne udtryk	
		1.	Eleven kan udtrykke sig om enkelte begivenheder i kristendommens historie.	Eleven har viden om kristendommens opståen og udvikling.	Eleven kan udtrykke sig om grundbegreber i kristendommen.	Eleven har viden om centrale kristne grundbegreber.	Eleven kan genkende centrale symboler, ritualer, musik og salmer.	Eleven har viden om centrale symboler, ritualer, musik og salmer.
		2.						
		3.						
Efter 6. klassetrin	Eleven kan forklare, hvad kristendom er, og gengive hovedtræk i kristendommens historie, herunder folkekirkens betydning i Danmark.		Kristendommens historie		Kristne grundbegreber		Kristne udtryk	
		1.	Eleven kan gengive centrale begivenheder i kristendommens historie, med særlig vægt på danske forhold.	Eleven har viden om centrale begivenheder i kristendommens historie, med særlig vægt på danske forhold.	Eleven kan redegøre for betydningen af centrale grundbegreber i kristendommen.	Eleven har viden om udlægninger af centrale grundbegreber i kristendommen.	Eleven kan redegøre for betydninger af centrale symboler, ritualer, musik og salmer.	Eleven har viden om udlægninger af symboler, ritualer, musik og salmer.
		2.						
		3.						
Efter 9. klassetrin	Eleven kan forholde sig til, hvad kristendom er og til hovedtræk i kristendommens historie, herunder folkekirkens betydning i Danmark.		Kristendommens historie		Kristne grundbegreber		Kristne udtryk	
		1.	Eleven kan reflektere over kristendommens udvikling og folkekirkens betydning i Danmark.	Eleven har viden om hovedtræk i kristendommens historie og folkekirken.	Eleven kan reflektere over kristne grundbegreber som tyndninger af tilværelsen.	Eleven har viden om centrale kristne grundbegreber og værdierne bag.	Eleven kan reflektere over betydningen af kristne symboler, ritualer, musik og salmer.	Eleven har viden om udlægninger af centrale symboler, ritualer, musik og salmer.
		2.						
		3.						

■ Bindende rammer i Fælles Mål
 ■ Vejledende færdigheds- og vidensmål

Ikke-kristne religioner og andre livsopfattelser

		Færdigheds- og vidensområder og -mål							
Klassetrin	Kompetencemål	Faser		Hovedtræk		Grundbegreber		Fremtrædelsesformer	
Efter 9. klassetrin	Eleven kan forholde sig til hovedtanker og problemstillinger i de store verdensreligioner og livsopfattelsers oprindelse, historie og nutidige fremtrædelsesformer.	1.	Eleven kan reflektere over hovedtræk i verdensreligioner og livsopfattelser med betydning for Danmark.	Eleven har viden om hovedtræk i verdensreligioner og livsopfattelser.	Eleven kan redegøre for betydningen af centrale grundbegreber og værdier i verdensreligioner og livsopfattelser.	Eleven har viden om centrale grundbegreber og værdier inden for verdensreligioner og livsopfattelser.	Eleven kan reflektere over centrale symbolers og ritualers betydning for menneskers liv.	Eleven har viden om centrale symbolers og ritualers anvendelse i verdensreligioner og livsopfattelser.	
		2.							
		3.							

■ Bindende rammer i Fælles Mål
 ■ Vejledende færdigheds- og vidensmål

Læseplan

Indhold

1	Om læseplanens funktion	23
---	-------------------------	----

2	Læseplanens opbygning	24
---	-----------------------	----

3	Fagets formål og identitet	25
3.1	Fagets formål	25
3.2	Fagets identitet	26

4	Fagets kompetenceområder og kompetencemål	27
4.1	Kompetenceområdet livsfilosofi og etik	28
4.2	Kompetenceområdet bibelske fortællinger	29
4.3	Kompetenceområdet kristendom	29
4.4	Kompetenceområdet ikke-kristne religioner og andre livsopfattelser	30

5	Udviklingen i indholdet i undervisningen	31
5.1	Trinforløb 1: Kompetencemål efter 3. klassesettrin	31
5.2	Trinforløb 2: Kompetencemål efter 6. klassesettrin	35
5.3	Trinforløb 3: Kompetencemål efter 9. klassesettrin	38

6	Tværgående emner og problemstillinger	44
6.1	Tværfaglighed	44
6.2	Projekt opgaven	44

7	Tværgående temaer	45
7.1	Sproglig udvikling	45
7.2	It og medier	45
7.3	Innovation og entreprenørskab	46

1 Om læseplanens funktion

Læseplanen beskriver grundlaget for undervisningen i kristendomskundskab. Læseplanen fortolker forholdet mellem skolens formål, lovens centrale bestemmelser om undervisningens tilrettelæggelse og de fagspecifikke bestemmelser i Fælles Mål.

Fagformålet beskriver, hvordan kristendomskundskab bidrager til at opfylde folkeskolens formål, og angiver den overordnede retning for tilrettelæggelsen af undervisningen i faget. Fagformålet og de underliggende kompetencemål samt færdigheds- og vidensområderne er således den overordnede ramme for lærerens overvejelser om tilrettelæggelsen af undervisningen, herunder overvejelser vedrørende valg af undervisningens indhold. Læseplanen udfolder de bindende kompetencemål samt færdigheds- og vidensområderne i Fælles Mål, hvor det faglige indhold konkretiseres.

Læseplanen uddyber kompetencemålene og beskriver det indhold og den progression, der skal knytte sig til kompetencemålene med henblik på at give en ramme for lærernes valg af indhold. Læseplanen beskriver de bindende færdigheds- og vidensområder, der ligger under fagets kompetencemål på de enkelte trinforløb. Færdigheds- og vidensområderne angiver i overskriftsform afgørende faglige elementer i arbejdet hen imod at indfri kompetencemålene som udgangspunkt for bestræbelsen på at opfylde fagformålet og skal danne udgangspunkt for tilrettelæggelsen af undervisningen.

Kristendomskundskab er et obligatorisk fag i folkeskolen fra 1. til 6. klasse og 7./8. til 9. klasse, men der kan ifølge folkeskolelovens § 5, stk. 4 undervises i faget på alle klassetrin. Faget har som det eneste fag i folkeskolen rammer, der er fastsat direkte i folkeskoleloven: *"Kristendomsundervisningens centrale kundskabsområde er den danske folkekirkes evangelisk-lutherske kristendom. På de ældste klassetrin skal undervisningen tillige omfatte fremmede religioner og andre livsanskuelser"*.

Undervisningen er opdelt i tre trinforløb: 1.-3. klasse, 4.-6. klasse og 7.-9. klasse. Kristendomskundskab er et prøvefag til udtræk i den humanistiske fagblok ved afslutningen af 9. klasse. Prøven aflægges mundtligt.

2 Læseplanens opbygning

I dette kapitel beskrives de følgende fem kapitler i læseplanen, der bevæger sig fra kristendomskundskabs formål over kompetenceområderne til indholdet af færdigheds- og vidensområderne.

I **kapitel 3** beskrives formålet med kristendomskundskab, og hvordan faget har relevans ift. folkeskolens formål. Arbejdet med fagets genstandsfelt, dets formål samt indhold og arbejdsformer, der er forbundet med dem, udfoldes overordnet.

I **kapitel 4** beskrives hvert af kristendomskundskabs kompetenceområder for sig: livsfilosofi og etik, bibelske fortællinger, kristendom samt ikke-kristne religioner og andre livsopfat- telser. Desuden beskrives det overordnet, hvordan hvert kompetenceområde skal tænkes sammen med de øvrige kompetenceområder.

Kapitel 5 udfolder læseplanen for undervisningen i kompetenceområderne. For hvert trinforløb beskrives indholdet af de færdigheds- og vidensområder, der er knyttet til hvert af kompetenceområderne. Denne del er opbygget, så hvert trin beskrives for sig for alle kompetenceområderne. Hvert af fagets kompetenceområder beskrives med de under- liggende færdigheds- og vidensområder trinforløb for trinforløb. Dette giver mulighed for at udfolde progressionen i kompetenceområdet fra trin til trin.

Kapitel 6 gør rede for, hvordan kristendomskundskab kan indgå i tvær- og fællesfaglig undervisning.

Kapitel 7 beskriver kort de overordnede rammer for arbejdet med de tværgående temaer sproglig udvikling, it og medier samt innovation og entreprenørskab.

3 Fagets formål og identitet

Fagets formål

Eleverne skal i faget kristendomskundskab tilegne sig viden og færdigheder, der gør dem i stand til at forstå og forholde sig til den religiøse dimensions betydning for livsopfattelsen hos det enkelte menneske og dets forhold til andre.

Stk. 2. Eleverne skal tilegne sig viden om kristendom i historisk og nutidig sammenhæng samt om de bibelske fortællinger og deres betydning for værdigrundlaget i vores kulturkreds. Derudover skal eleverne på de ældste klassetrin opnå viden om andre religioner og livsopfattelser.

Stk. 3. Eleverne skal kunne bruge deres faglige kompetencer i forbindelse med personlig stillingtagen, medansvar og handling i et demokratisk samfund.

3.1 Fagets formål

Formålet med faget kristendomskundskab er, at eleverne tilegner sig viden og færdigheder, der gør dem i stand til at forstå og forholde sig til den religiøse dimensions betydning for livsopfattelsen hos det enkelte menneske og dets forhold til andre. Begrebet den religiøse dimension fortolkes som, at alle mennesker stiller spørgsmål til deres liv. Det betyder, at i faget opfattes mennesket som et væsen, der søger en mening med tilværelsen, og at det er denne spørgen ind til tilværelsens grundvilkår, der defineres som den religiøse dimension i fagformålet.

Faget skal kvalificere eleverne til at drøfte og reflektere over livets grundvilkår og de spørgsmål, som er knyttet til det at være menneske. Religioner og andre livsopfattelser konstitueres af disse spørgsmål og repræsenterer forskellige svarmuligheder.

I folkeskolens formål fremgår det, at undervisningen skal gøre eleverne fortrolige med dansk kultur og historie og give dem forståelse for andre lande og kulturer. I forlængelse heraf angiver formålet for kristendomskundskab, at eleverne skal tilegne sig viden om kristendom i historisk og nutidig sammenhæng samt om andre religioner og livsopfattelser. Eleverne skal derudover kunne identificere grundlæggende værdier i kulturen ud fra centrale bibelske fortællinger.

Andre religioner og livsopfattelser præger både Danmark og verden, og derfor skal undervisningen give mulighed for, at eleverne uanset baggrund må kunne forbinde det faglige indhold med deres egen virkelighed gennem en kritisk dialog med fagets stof, læreren og hinanden.

Undervisningen bidrager til, at eleverne analytisk og kritisk bliver i stand til at tolke etik samt religioners og andre livsopfattelsers indhold og betydning for livsforståelse og menneskelig sameksistens. Det vil sige et fortolkningsberedskab til at kunne forstå tilværelsen i dens mangfoldighed.

Faget kristendomskundskab skal i et samarbejde mellem lærer og elever medvirke til elevernes *eksistentielle, kulturelle og samfundsmæssige* dannelse ved at give eleverne mulighed og baggrund for selvstændigt at tage stilling til eksistens, etik, religion og andre livsopfattelser.

3.2 Fagets identitet

Kristendomskundskab er defineret ved at være et fag med sigte på livslydning og kulturforståelse. Ved livslydning forstås forsøget på at finde mening i erfaringer i livet og i verden omkring os. Faget beskæftiger sig på et fagligt grundlag med værdier og tyding af tilværelsen, og det betyder, at elevernes opfattelser og tanker omkring eksistens, etik og religioner danner afsæt for undervisningen.

Faget anlægger både et udefra- og et indefra-perspektiv i den faglige formidling af fagets stof. I et udefra-perspektiv ser man på religion som et historisk og socialt fænomen. Der er brug for at kunne beskrive religioner og livsopfattelser på et fagligt grundlag og ud fra et fagligt sprog for at kunne systematisere viden om og indtryk af forskellige religiøse og ikke-religiøse traditioner og fænomener. Men faget formidler også et indefra-perspektiv, hvor man ser på, hvordan religionerne og andre livsopfattelser selv fremstiller, oplever og fortolker deres praksis og eventuelle religiøse tro.

Faget beskæftiger sig med kilder med normativt indhold. Ikke mindst religiøse tekster er blevet fortolket forskelligt op gennem historien. Både distanceret analyse, indlevelse og personlig stillingtagen er vigtige kompetencer, som eleverne må udvikle for kritisk og reflekteret at være i stand til at identificere og håndtere forskelle og ligheder mellem religioner indbyrdes, mellem religioner og livsopfattelser såvel som mellem tro og viden.

I kristendomskundskab spiller den historisk-kritiske tilgang en væsentlig rolle for formidlingen af den faglige forståelse af alle religioners hellige tekster og praksisser. Skolen skal ikke oplære eller indføre eleverne i bestemte religioners og livsopfattelsers trosvalg, men alene formidle viden om menneskers tro og livsopfattelser. Det betyder, at udgangspunktet for undervisningen er, at alle religiøse tekster læses som menneskeskabte tekster, der er blevet til og indgår i dynamiske fortolkningsfællesskaber i både fortid og nutid.

4 Fagets kompetenceområder og kompetencemål

Kristendomskundskab rummer fire kompetenceområder: livsfilosofi og etik, bibelske fortællinger, kristendom samt ikke-kristne religioner og andre livsopfattelser, der i undervisningen integreres i sammenhængende undervisningsforløb. Kompetenceområderne udgør en helhed ift. elevernes dannelse og alsidige udvikling og skal så vidt muligt også udvikles som en helhed igennem hele skoleforløbet.

Centralt i faget står viden om religion og livsopfattelser og den funktion, disse kan have både som tradition og som aktuelle kilder til tro, etik og livstydning. Kompetenceområdet livsfilosofi og etik kan i arbejdet med den religiøse dimension med fordel integrere de øvrige kompetenceområder, så eleverne kan stille spørgsmål ud fra deres egne erfaringer med tilværelsen, men også kan møde spørgsmål og svar, sådan som de kommer til udtryk i kristendommen og andre livsopfattelser.

Figur 1: Oversigt over fagets fire kompetenceområder, hvor området livsfilosofi og etik kan integrere de øvrige områder

Eleverne opnår igennem skoleforløbet gradvist en mere og mere nuanceret viden og forståelse af den religiøse dimension gennem bl.a. arbejdet med grundlæggende værdier, hovedtanker og hovedtræk i kristendom og andre religioner. Dermed får de mulighed for at sammenligne på tværs af forskellige religioner og livsopfattelser og mulighed for at sætte deres egne tanker og overvejelser i spil.

Nedenfor er hvert kompetenceområde opstillet i relation til dets kompetencemål for hvert trinforløb. Derefter beskrives hvert af de fire kompetenceområder ift. dets kompetencemål, ligesom det beskrives, hvordan kompetenceområdet overordnet kan tænkes sammen med andre kompetenceområder. Endelig beskrives kort, hvordan progressionen inden for hvert kompetenceområde kan tænkes.

Oversigt over fagets kompetenceområder og kompetencemål

Kompetenceområde	Kompetencemål efter 3. klasse	Kompetencemål efter 6. klasse	Kompetencemål efter 9. klasse
Livsfilosofi og etik	Eleven kan udtrykke sig om den religiøse dimension ud fra grundlæggende tilværelsesspørgsmål og etiske principper.	Eleven kan udtrykke sig nuanceret om den religiøse dimensions indhold og betydning ud fra grundlæggende tilværelsesspørgsmål og etiske principper.	Eleven kan forholde sig til den religiøse dimensions indhold og betydning ud fra grundlæggende tilværelsesspørgsmål og etiske principper.
Bibelske fortællinger	Eleven kan udtrykke sig om centrale bibelske fortællinger.	Eleven kan genkende temaer fra centrale bibelske fortællinger i kulturelle udtryk.	Eleven kan tolke grundlæggende værdier ud fra centrale bibelske fortællinger.
Kristendom	Eleven kan udtrykke sig om, hvad kristendom er, og om centrale begivenheder i kristendommens historie, herunder folkekirkens betydning i Danmark.	Eleven kan forklare, hvad kristendom er, og gengive hovedtræk i kristendommens historie, herunder folkekirkens betydning i Danmark.	Eleven kan forholde sig til, hvad kristendom er, og til hovedtræk i kristendommens historie, herunder folkekirkens betydning i Danmark.
Ikke-kristne religioner og andre livsopfattelser			Eleven kan forholde sig til hovedtanker og problemstillinger i de store verdensreligioners og livsopfattelsers oprindelse, historie og nutidige fremtrædelsesformer.

4.1 Kompetenceområdet livsfilosofi og etik

Livsfilosofi og etik omfatter arbejdet med grundlæggende tilværelsesspørgsmål og etiske principper såsom pligtetik og konsekvensetik. Kompetencemålet sigter på, at eleverne sættes i stand til at udtrykke sig om og forholde sig til forskellige livsopfattelser, religiøse såvel som ikke-religiøse, forskellige menneskesyn og forskellige etiske teorier. Elevernes grundlag for personlig og kritisk stillingtagen kan udvikles gennem fx filosoferende samtaler. Kompetenceområdet rummer derfor også sproglige og forståelsesmæssige færdigheder, der bidrager til, at eleverne kan læse faglige tekster og sprogligt udtrykke sig mundtligt og skriftligt om deres indhold, formål og struktur.

Kompetenceområdet livsfilosofi og etik rummer en progression, så eleverne i indskolingen kan udtrykke sig og samtale med hinanden og læreren om menneskelige livsvilkår. Dette kan foregå gennem fortælling, samtale, rollespil eller andre æstetiske udtryksformer. På mellemtrinnet arbejdes der med at udtrykke sig nuanceret om betydningen af trosvalg for menneskers handlinger og tyding af tilværelsen, og eleverne begynder at kunne skelne

mellem etiske principper og moral. At udtrykke sig nuanceret betyder, at eleverne er i stand til at sætte sig i andres sted og få en begyndende forståelse for perspektiver på forskellige livsopfattelser eksistentielt, etisk og religiøst.

Progressionen på tværs af trin opnås gennem:

- Gradvist øgede forventninger til, at eleverne kan skelne mellem etiske principper og moral.
- Gradvist øgede forventninger til elevernes forståelse for perspektiver på forskellige livsopfattelser.
- Gradvist øgede forventninger til, at eleverne kan udtrykke sig nuanceret om betydningen af trosvalg.

4.2 Kompetenceområdet bibelske fortællinger

Kompetenceområdet bibelske fortællinger giver eleverne mulighed for at stifte bekendtskab med Bibelen og dens fortællinger og få en forståelse for, at Bibelen og dens fortællinger har bidraget og bidrager til menneskers tolkning af grundlæggende værdier. Der arbejdes med samtale om fortællingerne, så eleverne opnår forståelse for de almenmenneskelige spørgsmål, som fortællingerne handler om, og kan sætte indholdet i forhold til nutidige eksistentielle, etiske og religiøse problemstillinger. Dette med henblik på, at eleverne får kendskab til, hvordan de bibelske fortællinger har præget kultur og samfund før og nu. Der arbejdes med at genkende temaer fra centrale bibelske fortællinger i sprog, kunst og kultur.

Progressionen i arbejdet tager sigte på, at eleverne i indskoling kan udtrykke sig om centrale bibelske fortællinger, at de på mellemtrinnet kan genkende temaer fra centrale bibelske fortællinger i kulturelle udtryk, og at de i udskoling har basis for at kunne tolke centrale bibelske fortællinger og deres værdimæssige betydning i historisk og aktuelt perspektiv.

Progressionen på tværs af trin opnås gennem:

- Gradvist øgede forventninger til, at eleverne kan forholde sig nuanceret til fortolkninger af de bibelske fortællinger.
- Gradvist øgede forventninger til elevernes forståelse for Bibelens eksistentielle, etiske og religiøse problemstillinger.
- Gradvist øgede forventninger til elevernes forståelse af de bibelske fortællingers betydning i historisk og aktuelt perspektiv.

4.3 Kompetenceområdet kristendom

Gennem arbejdet med kompetenceområdet kristendom lærer eleverne om, hvad kristendom er, og om centrale begivenheder i kristendommens historie. Kristendommens historie, dens grundbegreber og dens udtryk kan ikke forstås uden fortællingen om Jesu liv, død og opstandelse, som den er skildret i Det Nye Testamente i Bibelen.

Både kompetenceområdet bibelske fortællinger og kompetenceområdet kristendom bidrager med en grundlæggende forståelse af, hvad kristne livstolkninger er, men også hvordan kristen gudsopfattelse, menneskesyn, etik og religiøs praksis med særligt fokus på den evangelisk-lutherske tradition kommer til udtryk i fx bøn eller folkekirkens gudstjeneste gennem ritualer såsom dåb og nadver. Det vil sige, at eleverne skal kunne forholde sig

til kristendom i et historisk perspektiv fra dens tidlige grundlæggelse, til hvordan kristendom bliver forstået og praktiseret i Danmark og i verden, herunder forskellige kristendoms-traditioner såsom den lutherske, den katolske og den ortodokse.

I arbejdet med progressionen kan eleverne i indskolingen udtrykke sig om, hvad kristendom er, og om centrale begivenheder i kristendommens historie, herunder folkekirkens betydning i Danmark. På mellemtrinnet kan eleverne forklare, hvad kristendom er, og gengive hovedtræk i kristendommens historie og folkekirkens betydning i Danmark. I udskolingen har de en bredere forståelse af, hvad kristendom er, og kan forholde sig til dens hovedtræk i historien og dens betydning ift. individ, fællesskab og samfund.

Progressionen på tværs af trin opnås gennem:

- Gradvist øgede forventninger til elevernes forståelse af kristendommens historie og centrale begivenheder.
- Gradvist øgede forventninger til, at eleverne kan forholde sig til kristne grundbegreber.
- Gradvist øgede forventninger til, at eleverne kan forholde sig til kristendommens udtryk i kulturen.

4.4 Kompetenceområdet ikke-kristne religioner og andre livsopfattelser

Kompetenceområdet ikke-kristne religioner og andre livsopfattelser sigter mod, at eleverne kan forholde sig til hovedtanker og problemstillinger i de store verdensreligioner og har forståelse for, hvilke religioner og livsopfattelser der har betydning i verden i dag, og hvordan dette ses i fx det danske samfund. Der arbejdes med religionernes og andre livsopfattelsers oprindelse, deres historiske udvikling og herunder deres udbredelse i dag.

Undervisningen tilrettelægges, så eleverne får mulighed for at finde ligheder og forskelle i religionerne og arbejde med religionens dogmer, ritualer og forestillinger om frelse. I undervisningen indgår bud på tydingen af grundlæggende tilværelsesspørgsmål af både religiøs og ikke-religiøs karakter. I udskolingen kan der arbejdes med, at eleverne får mulighed for at samtale om religioner og livsopfattelser i både et indefra- og et udefra-perspektiv, så de kan udtrykke sig om og forholde sig til betydningen af menneskers tro, men også de dilemmaer, der kan opstå i samspillet mellem individ, fællesskab og samfund.

Progressionen på tværs af trin opnås gennem:

- Gradvist øgede forventninger til, at eleverne kan reflektere over hovedtræk i de store religioner.
- Gradvist øgede forventninger til elevernes forståelse af de store religioners grundbegreber og værdier.
- Gradvist øgede forventninger til elevernes forståelse af de store religioners fremtrædelsesformer i forskellige kulturer, herunder også i et sammenligningsperspektiv religioner og livsopfattelser imellem.

5 Udviklingen i indholdet i undervisningen

Fagets kompetenceområder kan overlappe hinanden og udvikles bedst i undervisningsforløb, hvor elementer fra flere kompetenceområder integreres. De enkelte kompetenceområder kan også opøves hver for sig i forskellige undervisningsforløb. Alle tre trinforløb, indskolingen, mellemtrinnet og udskolingen, dækker i princippet alle kompetenceområder med dertilhørende færdigheds- og vidensområder.

Det følgende afsnit udfolder hvert trinforløb for sig med kompetenceområder og underliggende færdigheds- og vidensområder. Først beskrives trinforløb 1, efter 3. klassetrin. Derpå beskrives trinforløb 2, efter 6. klassetrin. Og til sidst beskrives trinforløb 3, efter 9. klassetrin. På den måde gøres sammenhængen og progressionen inden for hvert kompetenceområde tydelig inden for hvert trinforløb.

5.1 Trinforløb 1: Kompetencemål efter 3. klassetrin

Livsfilosofi og etik, efter 3. klassetrin

Kompetencemålet for livsfilosofi og etik er:

Eleven kan udtrykke sig om den religiøse dimension ud fra grundlæggende tilværelsesspørgsmål og etiske principper.

Livsfilosofi og etik har følgende fire færdigheds- og vidensområder:

Livsfilosofi kan fokusere på almene tilværelsesspørgsmål om liv og død, glæde og sorg, kærlighed og had, lykke og lidelse, frihed og tvang samt mening med og tomhed i tilværelsen.

Etik kan fokusere på spørgsmål om det gode liv, herunder godt og ondt, sandt og falsk, rigtigt og forkert samt skyld og ansvar.

Trosvalg og tilværelsestyndning kan fokusere på forskellige religioners og livsopfattelsers bud på grundlæggende tilværelsesspørgsmål og etiske dilemmaer.

Sprog og skriftsprog kan fokusere på elevernes tilegnelse og begyndende anvendelse af fagord og begreber samt førfaglige ord og hverdagsbegreber, som har specifik betydning for faget, og på læse- og skrivestrategier.

Livsfilosofi

Undervisningen kan tilrettelægges, så den kan imødekomme elevernes åbenhed og spørgelyst om tilværelsen og kan tage udgangspunkt i elevernes umiddelbare erfaringer og interesser. Livsfilosofi i indskolingen har fokus på, at undervisningen bidrager til elevernes mulighed for at tilegne sig et begyndende fagligt sprog til at samtale om grundlæggende tilværelsesspørgsmål på.

Livsfilosofi kan uddybe og forholde sig til den religiøse dimension i spørgsmål som: Hvad vil det sige at være menneske? Og der kan arbejdes med menneskets livssituation ud fra konkrete spørgsmål som: Hvilke forskelle og ligheder er der mellem dyr og mennesker? Findes der en gud? Findes der flere guder? Hvilke forskelle og ligheder er der mellem mennesker og guder? Hvordan fungerer mennesket sammen med naturen? Hvad sker der, når man dør, og når man lever? Hvornår er man mest glad? Hvad kan gøre én ked af det?

Etik

Undervisningen kan tilrettelægges, så den understøtter eleverne i at kunne udtrykke sig om grundlæggende etiske problemstillinger. Det kan foregå ud fra forskellige aktiviteter såsom samtale, filosofisk samtale, fortælling, tegning, iagttagelse, diskussion og problembehandling, rollespil eller andre praktisk-musiske udtryk, hvor eleverne kan få en begyndende forståelse for, at det at kunne argumentere er en måde at udtrykke sin mening og overbevisning på. Eleverne kan begynde at øve sig i at tage andres perspektiver end deres eget på en given problemstilling.

Etik uddyber helt elementært menneskers liv med hinanden og med naturen. Undervisningen i etik kan give eleverne mulighed for at tage stilling til de grundlæggende værdier i livet, herunder hvordan vi opfatter ret og uret, godt og ondt. Der kan arbejdes med spørgsmål som: Hvad er det gode liv? Og der kan arbejdes med etiske principper såsom den gyldne regel ift. konkrete spørgsmål: Hvordan er en god ven? Hvad betyder det at have ansvar for noget eller nogen? Hvordan lever man bedst sit liv?

Trosvalg og tilværelsestyndning

Undervisningen kan tilrettelægges, så den understøtter arbejdet med menneskers tro og med spørgsmål som: Hvad vil det sige at være menneske? Hvordan er det, vi lever vores liv? Og hvorfor er det lige, vi gør det på den måde? I denne sammenhæng kan den kulturelle og sociale sammenhæng, som eleverne er en del af, spille en central rolle. Kulturer er foranderlige historiske fænomener, der kan repræsentere foreløbige, differentierede livsopfattelser, som udmøntes i en given kulturel og social selvforståelse.

I første trinforløb kan undervisningen lede hen imod, at eleverne bliver bevidste om, at trosvalg ofte er forskellige og derfor altid står til diskussion. Der kan arbejdes konkret med spørgsmål som: Hvad er gud for mennesket? Kan man snakke med en gud, og hvordan gør man det? Findes der mange guder? Kan man se en gud? Hvad er en engel? Tror alle mennesker på guder?

Sprog og skriftsprog

Arbejdet med sproglig udvikling kan indgå i arbejdet med alle forløb i kristendomskundskab i 1.-3. klasse som en integreret del af undervisningen. Eleverne skal have mulighed for at bruge og udbygge deres hverdagsprog, så de kan udtrykke sig og samtale om relevante emner, der angår deres liv.

Læreren kan gradvist indføre eleverne i et relevant fagsprog med inddragelse af ord som fx tro, religion, Bibelen, Det Gamle og Det Nye Testamente, lignelse, døbefont, ritual og bøn. Undervisningen støtter også eleverne i gradvist at lære at læse mindre fagtekster samt læse og genfortælle historier fra Bibelen.

Bibelske fortællinger, efter 3. klassetrin

Kompetencemålet for bibelske fortællinger er:

Eleven kan udtrykke sig om centrale bibelske fortællinger.

Der kan arbejdes med centrale fortællinger i Det Gamle og Det Nye Testamente, så eleverne får mulighed for at udtrykke sig om fortællingerne, med henblik på at de får forståelse af det bibelske univers og kan sætte indholdet ift. nutidige eksistentielle, etiske og religiøse problemstillinger. Bibelske fortællinger omfatter tre færdigheds- og vidensområder:

Bibelen kan fokusere på Bibelens indhold og tilblivelse og på dens status som væsentligt skriftgrundlag for kristendommen.

Fortælling og livsdyndning kan fokusere på de bibelske fortællinger som bud på tyding af tilværelsen i sin helhed og af mere specifikke livssituationer og problemstillinger.

Fortælling og kultur kan fokusere på de bibelske fortællingers brug og betydning i dansk og vestlig kultur samt globalt.

Bibelen

På 1.-3. klassetrin stifter eleverne bekendtskab med Bibelen og dens fortællinger og får en begyndende forståelse for, at Bibelen og dens fortællinger har dannet grundlag for menneskers tolkning af grundlæggende tilværelsesspørgsmål særligt i en europæisk-vestlig kontekst. Arbejdet kan omfatte elementær bibelkundskab såsom: Hvordan er Bibelen opbygget? Hvorfor ser den ud, som den gør? Hvornår og hvordan er den blevet til? Hvordan bliver den opfattet og brugt? I indskoling arbejdes der med et elementært kendskab til, at Bibelen består af Det Gamle og Det Nye Testamente, og eleverne får et begyndende indblik i, at bogen i princippet udgør et skriftgrundlag for to religioner, jødedom og kristendom.

Fortælling og livsdyndning

Undervisningen kan tilrettelægges, så den understøtter elevernes lyst til at lytte til fortællingerne og deltage i fælles samtale om og fortolkning af fortællingerne med hinanden og med læreren ift. de eksistentielle, etiske og religiøse spørgsmål, som fortællingerne rejser. Der kan fx arbejdes med spørgsmål som: Hvad er det for almenmenneskelige spørgsmål, fortællingerne handler om?

De bibelske fortællinger rummer et livssyn, et menneskesyn og en tilværelsesforståelse, som giver eleverne mulighed for at forstå og erkende menneskelivets grænser: begyndelse og afslutning, kærlighed og ondskab, fortvivelse og håb. Eleverne kan fx begynde at øve sig i at tage andres perspektiver end deres eget på en given problemstilling.

Fortælling og kultur

Der arbejdes med bibelske temaer eller motiver i kunst, sprog og kultur. De bibelske fortællinger har præget den europæiske og den danske folkelige og kulturelle tradition i en sådan grad, at det at møde dem er en nødvendig forudsætning for, at eleverne kan forstå deres egen historiske sammenhæng og dermed forstå en væsentlig side af deres egen tilværelse. Der kan arbejdes med spørgsmål som: Hvordan har de bibelske fortællinger præget kultur og samfund før og nu? Så får eleverne mulighed for at genkende personer og genstande fra centrale bibelske fortællinger i sprog, kunst og kultur.

Kristendom, efter 3. klassestrin

Kompetencemålet for kristendom er:

Eleven kan udtrykke sig om, hvad kristendom er, og om centrale begivenheder i kristendommens historie, herunder folkekirkens betydning i Danmark.

Kristendom omfatter tre færdigheds- og vidensområder:

Kristendommens historie kan fokusere på hovedtræk i kristendommens udvikling fra den tidlige grundlæggelse, til hvordan kristendom bliver forstået og praktiseret i dag i Danmark.

Kristne grundbegreber kan fokusere på et sæt af begreber, som er centrale for kristen teologi og livstolkning.

Kristne udtryk kan fokusere på den måde, kristendommen manifesterer sig på i såvel det omgivende samfund som i dansk og vestlig kultur.

Kristendommens historie

Arbejdet med kristendommens historie sigter mod et begyndende kendskab til kristendommens grundlæggelse og til en forståelse af, at kernen i den kristne tro er fortællingen om Jesu liv, død og opstandelse, som er blevet til og indgår i dynamiske fortolkningsfællesskaber i både fortid og nutid. Der kan arbejdes med spørgsmål som: Hvilken betydning har kristendom for individ og samfund før og nu? Der kan fx sættes fokus på de fire overgange i tilværelsen: dåb, konfirmation, vielse og begravelse samt de tre centrale højtider: jul, påske og pinse.

Kristne grundbegreber

Undervisningen kan sigte mod nogle grundlæggende kundskaber om, hvad kristendom er. Der kan fx arbejdes med følgende begreber: skabelse, synd, skyld, tvivl, tro, håb, kærlighed, barmhjertighed, tilgivelse, næsten, Guds rige, dom, nåde, frelse, kødets opstandelse, treenighed og evigt liv.

I indskolingen bidrager undervisningen til en begyndende forståelse for nogle af begrebernes betydning. I arbejdet med den kristne livstolkning kan undervisningen tage udgangspunkt i spørgsmål som: Hvilke hovedtanker og grundlæggende praksisformer er der i kristendommen, herunder særligt i den evangelisk-lutherske kristendom?

Kristne udtryk

Arbejdet med kristne udtryk kan dække over de forskellige måder, kristendom kommer til udtryk på i Danmark og i resten af verden. Det være sig i form af kristendommens symbol korset og andre symboler såsom kirkebygninger og kirkerum og organiseringen af disse, men også i form af bibelske fortællinger og motiver i sprog, kunst og kultur.

Der kan arbejdes med kristendommens vigtigste ritualer, dåben og nadveren, og betydningen af dem for forståelsen af kristen livstolkning, men også hvordan praksis kommer til udtryk i det nære daglige liv i fx bønner, Fadervor ift. menneskers tyding af tilværelsen.

I dansk musiktradition indtager salmerne en central position som en regulær salmeskat, der er gengivet i både salmebogen og højskolesangbogen. Eleverne kan derfor i salmer møde kristne grundtanker formuleret i poetisk form, som kan give anledning til samtale om menneskers tyding af tilværelsen.

5.2 Trinforløb 2: Kompetencemål efter 6. klasses trin

Livsfilosofi og etik, efter 6. klasses trin

Kompetencemålet i livsfilosofi og etik er:

Eleven kan udtrykke sig nuanceret om den religiøse dimensions indhold og betydning ud fra grundlæggende tilværelsesspørgsmål og etiske principper.

Nuanceret i betydningen, at eleverne er i stand til at sætte sig i andres sted og får en begyndende forståelse for perspektiver på forskellige livsopfattelser eksistentielt, etisk og religiøst. Livsfilosofi og etik består af følgende fire færdigheds- og vidensområder:

Livsfilosofi kan fokusere på almene tilværelsesspørgsmål om liv og død, glæde og sorg, kærlighed og had, lykke og lidelse, frihed og tvang samt mening med og tomhed i tilværelsen.

Etik kan fokusere på spørgsmål om det gode liv, herunder godt og ondt, sandt og falsk, rigtigt og forkert samt skyld og ansvar.

Trosvalg og tilværelsestyndning kan fokusere på forskellige religioners og livsopfattelsers bud på svar på grundlæggende tilværelsesspørgsmål og etiske dilemmaer.

Sprog og skriftsprog kan fokusere på at udvide elevernes kendskab til fagord og begreber samt førfaglige ord, som har specifik betydning for faget. Der arbejdes fortsat med elevernes anvendelse af fagord og begreber samt læse- og skrivestrategier.

Livsfilosofi

Livsfilosofi på trinforløb 2 kan have fokus på elevernes mulighed for at møde deres nærmeste omverden med opmærksomhed på de problemfelter, den rummer af eksistentiel karakter, og den indflydelse, problemfelterne har på deres egen og andre menneskers hverdag. Undervisningen sigter mod at opbygge et mere nuanceret og reflekterende sprog. Progressionen inden for trinforløb 2 går mod en større selvstændiggørelse af den enkelte elev i at kunne udtrykke sig nuanceret om grundlæggende tilværelsesspørgsmål og etiske principper.

I trinforløb 2 kan der også arbejdes med menneskets livssituation ud fra konkrete spørgsmål som: Hvilke forskelle og ligheder er der mellem robotter og mennesker? Er der et liv efter døden? Hvad sker der med "mig", som jeg er, når jeg dør? Hvad er meningen med at være til? Hvad er et godt og et dårligt forhold til andre mennesker? Hvordan behandler naturen mennesket godt/dårligt, og hvordan behandler mennesket naturen godt/dårligt?

Etik

Undervisningen på mellemtrinnet kan tilrettelægges, så den understøtter elevernes lyst til at lytte til og forstå hinanden og deltage i en fælles samtale om eksistentielle, etiske og religiøse spørgsmål.

I etikken indgår grundlæggende værdier og normer i og for livet, herunder hvordan vi opfatter ret og uret, godt og ondt. Heroverfor indkredser etik bud på belysning af fx spørgsmålet: Hvad er det gode liv? Der kan arbejdes med etiske principper såsom pligtetik og konsekvensetik ift. konkrete spørgsmål som: Hvad er et godt liv? Skal man altid sige sandheden? Hvad er retfærdighed? Er der noget, man ikke kan tilgive? Hvordan bliver jeg og andre kede af det og glade? Har jeg ansvar for mine venner/min klasse/mit hold?

Trosvalg og tilværelsestyndning

I arbejdet med, hvad det vil sige at være menneske, kan traditionsbegrebet være centralt. Hvordan er det, vi lever vores liv i lyset af historiske overleveringer? Og hvorfor er det lige, vi gør det på den måde? Hvordan sættes vores livssituation i kontekst i en stadig dialog med fortiden og fremtiden? Kulturer er foranderlige historiske fænomener, der kan repræsentere foreløbige livsopfattelser. En forståelse for og indsigt i kulturelle og sociale fællesskaber kan være med til at skabe tilhørsforhold og en historisk bevidsthed, der tilsammen kan give eleverne afsæt til deres videre gøren og laden.

I trinforløb 2 kan der arbejdes med øget selvstændiggørelse af eleverne ift. at få et fagligt sprog og et begrebsapparat, der peger frem mod, at eleverne bliver i stand til i trinforløb 3 at vurdere forskellige tilværelsestolkninger, traditioner og trosvalg.

Undervisningen kan tilrettelægges, så eleverne gives mulighed for at opnå en forståelse af og evne til at argumentere for, hvilken betydning traditioner og trosvalg har for menneskers handlinger, som de fx kender det fra hverdagen i og uden for skolen.

Der kan fx arbejdes konkret med spørgsmål som: Hvad er det guddommelige? Hvad er gud? Hvordan lever guder, og kan de dø? Hvordan kan man forstå forholdet mellem tro og viden? Hvad er en ikke-religiøs livsopfattelse?

Sprog og skriftsprog

Arbejdet med sproglig udvikling kan indgå i arbejdet med alle forløb i kristendomskundskab i 4.-6. klasse som en integreret del af undervisningen. Eleverne skal have mulighed for at bruge og udbygge deres hverdags- og fagsprog, så de kan udtrykke sig og samtale om relevante emner i undervisningen.

Læreren kan gradvist indføre eleverne i et relevant fagsprog med ord som fx overgangsritual, lov, evangelium, dåb, etik, myte, reformation og dødssynder. Undervisningen støtter også eleverne i gradvist at lære at læse længere fagtekster samt skrive og udtrykke sig fagligt om en problemstilling.

Bibelske fortællinger, efter 6. klassetrin

Kompetencemålet for bibelske fortællinger er:

Eleven kan genkende temaer fra centrale bibelske fortællinger i kulturelle udtryk.

På mellemtrinnet arbejdes der videre med elevernes kendskab til det bibelske univers og deres mulighed for at sætte indholdet i forhold til kulturelle udtryk. Bibelske fortællinger omfatter følgende tre færdigheds- og vidensområder:

Bibelen kan fokusere på Bibelens indhold og tilblivelse og på dens status som væsentligt skriftgrundlag for kristendommen.

Fortælling og livstyndning kan fokusere på de bibelske fortællinger som bud på tyndninger af tilværelsen i sin helhed og af mere specifikke livssituationer og problemstillinger.

Fortælling og kultur kan fokusere på de bibelske fortællingers brug og betydning i dansk og vestlig kultur samt globalt.

Bibelen

På 4.-6. klassetrin kan eleverne arbejde videre med fortællinger fra Bibelen og med at opnå et elementært kendskab til Bibelen som beskrevet i trinforløb 1.

Der kan arbejdes med, at fortællingerne i Bibelen er et resultat af en udvælgelse og redaktion af et langt større antal tekster, som fortsat findes uden for Bibelen. I undervisningen indgår indføring i de forskellige litterære genrer, som Bibelen rummer: myter, lignelser, legender, underberetninger, sange og breve. Der kan arbejdes med forholdet mellem Det Gamle og Det Nye Testamente, og der kan også arbejdes med brud og sammenhæng i forholdet mellem de tre religioner jødedom, kristendom og islam med henblik på tolkningen af fortællingerne.

Fortælling og livsdyndning

Undervisningen kan tilrettelægges, så den understøtter elevernes lyst til at lytte til fortællingerne og deltage i fælles samtale om og fortolkning af fortællingerne med hinanden og med læreren i undersøgelsen af, hvad det er for almenmenneskelige spørgsmål, fortællingerne handler om. De bibelske fortællinger rummer et livssyn og et menneskesyn, som giver eleverne mulighed for at forstå og erkende menneskelivets grænser ift. begyndelse og afslutning, kærlighed og ondskab, fortvivlelse og håb.

På mellemtrinnene kan der arbejdes med, at det er med sproget, vi fortolker verden, og at vi ofte fortolker verden gennem to slags sprog, *det rationelle/deskriptive sprog*, som handler om fakta og er målbart, og *det poetiske/religiøse sprog*, der handler om følelser/værdier og eksistentielle erfaringer, og som ofte udtrykkes i billeder og metaforer.

Fortælling og kultur

På mellemtrinnene kan der arbejdes videre med bibelske temaer eller motiver i kunst, sprog og kultur, men af mere undersøgende karakter. De bibelske fortællinger har præget den europæiske og den danske folkelige og kulturelle tradition i en sådan grad, at det at møde dem er en nødvendig forudsætning for, at eleverne kan forstå deres egen historiske sammenhæng, og de bibelske fortællinger er dermed en væsentlig side af deres egen tilværelse.

Der kan arbejdes med spørgsmål som: Hvordan har de bibelske fortællinger præget kultur og samfund før og nu?, så eleverne kan genkende personer og genstande fra centrale bibelske fortællinger i sprog, kunst og kultur.

Kristendom, efter 6. klassetrin

Kompetencemålet for kristendom er:

Eleven kan forklare, hvad kristendom er, og gengive hovedtræk i kristendommens historie, herunder folkekirkens betydning i Danmark.

Kristendom omfatter tre færdigheds- og vidensområder:

Kristendommens historie kan fokusere på hovedtræk i kristendommens udvikling fra den tidlige grundlæggelse, til hvordan kristendom bliver forstået og praktiseret i dag i Danmark og i verden.

Kristne grundbegreber kan fokusere på et sæt af begreber, som er centrale for kristen teologi og livstolkning.

Kristne udtryk kan fokusere på den måde, kristendommen manifesterer sig på i såvel det omgivende samfund som i dansk og vestlig kultur.

Kristendommens historie

Arbejdet med kristendommens historie kan sigte mod, at eleverne får viden om kristendommens grundlæggelse, og at kernen i den kristne tro er fortællingen om Jesu liv, død og opstandelse, som er blevet til og indgår i dynamiske fortolkningsfællesskaber i både fortid og nutid. Der kan på mellemtrinet arbejdes med at få et overblik over kristendommens udvikling organiseret i perioder såsom oldkirken, kristendommens indførelse i Danmark, middelalderen, reformationen og nyere tid.

Kristne grundbegreber

Arbejdet med kristne grundbegreber kan sigte mod, at eleverne kan forklare, hvad kristendom og kristen livstolkning betyder for mennesker før og nu. Der kan arbejdes med følgende begreber: skabelse, synd, skyld, tvivl, tro, håb, kærlighed, barmhjertighed, tilgivelse, næsten, Guds rige, dom, nåde, frelse, kødets opstandelse, treenighed og evigt liv. På mellemtrinet arbejdes der med en forståelse af begrebernes betydning og kompleksitet som fx udtrykt i mytos- og logosprog.

Kristne udtryk

Undervisningen kan tilrettelægges, så den bygger videre på undervisningen i indskoling. Herved kan den understøtte elevernes mulighed for at undersøge, hvad grundlæggende praksisformer i kristendom er, herunder den evangelisk-lutherske kristendom. Arbejdet kan tage udgangspunkt i kristendommens vigtigste ritualer, dåben og nadveren, og betydningen af dem for forståelsen af, hvad kristen livstolkning er, men også hvordan praksis kommer til udtryk i det nære daglige liv fx i bønner Fadervor ift. menneskers tydning af tilværelsen.

Arbejdet med dette område kan også dække over de forskellige måder, kristendom kommer til udtryk på i Danmark og i resten af verden. Det være sig i form af kristendommens symbol korset og andre symboler, men også ift. kirkebygninger og kirkerum og organisationen af disse, og i form af bibelske fortællinger og motiver i sprog, kunst og kultur.

I dansk musiktradition indtager salmerne en central position som en regulær salmeskat i både salmebogen og højskolesangbogen. Eleverne kan derfor i salmer møde kristne grundtanker formuleret i poetisk form, som kan give anledning til samtale om og overvejelser over menneskers tydning af tilværelsen. Der kan arbejdes med forskellige salmedigtere og deres tolkning af kristendom før og nu.

5.3 Trinforløb 3: Kompetencemål efter 9. klassetrin

Livsfilosofi og etik, efter 9. klassetrin

Kompetencemålet for livsfilosofi og etik er:

Eleven kan forholde sig til den religiøse dimensions indhold og betydning ud fra grundlæggende tilværelsesspørgsmål og etiske principper.

Forholde sig i betydningen, at eleverne dels kan foretage en fagligt funderet analyse og argumentation og dels kan tage selvstændig stilling til det faglige stof bud på etiske principper såsom pligtetik, konsekvensetik, dydsetik og grundlæggende tilværelsesspørgsmål. Livsfilosofi og etik består af følgende fire færdigheds- og vidensområder:

Livsfilosofi kan fokusere på almene tilværelsesspørgsmål om liv og død, glæde og sorg, kærlighed og had, lykke og lidelse, frihed og tvang samt mening med og tomhed i tilværelsen.

Etik kan fokusere på spørgsmål om det gode liv, herunder godt og ondt, sandt og falsk, rigtigt og forkert samt skyld og ansvar.

Trosvalg og tilværelsestyndning kan fokusere på forskellige religioners og livsopfattelsers bud på svar på grundlæggende tilværelsesspørgsmål og etiske dilemmaer.

Sprog og skriftsprog kan fokusere på at udvide elevernes kendskab til fagord og begreber samt førfaglige ord, som har specifik betydning for faget. Der er fokus på, at eleverne sikkert kan anvende fagord og begreber samt læse- og skrivestrategier.

Livsfilosofi

Livsfilosofi på trinforløb 3 kan have fokus på elevernes færdigheder i at møde deres omverden med en viden om de problemfelter, den kan rumme af eksistentiel karakter, og den indflydelse, problemfelterne har på deres egen og andre menneskers hverdag både lokalt og globalt. Undervisningen kan sigte mod kritisk refleksion over og forståelse af grundlæggende tilværelsesspørgsmål og deres betydning for hverdagen og i relation til fællesskaber og samfundsforhold.

Livsfilosofi kan uddybe og forholde sig til den religiøse dimension og indkredse bud på belysning af spørgsmål som: Hvad vil det sige at være menneske? I trinforløb 3 kan der arbejdes med menneskets livssituation ud fra fx konkrete spørgsmål som: I hvilken udstrækning findes dét, man kalder ondskab, og på hvilken måde? Hvordan kan man vide, om man tror? Hvorfor findes dét, man kalder liv? Hvordan forstår man et lykkeligt liv? Hvordan og hvorfor er noget for nogle mennesker helligt? Er alle levende væsener lige meget værd? På hvilken måde hænger mennesket sammen med naturen?

Etik

Undervisningen i etik på trinforløb 3 kan tilrettelægges, så den understøtter elevernes mulighed for at deltage i samtaler og debat i klassen med udgangspunkt i komplekse eksistentielle, etiske og religiøse problemstillinger. Der kan arbejdes med analyser af problemstillinger, som kan give eleverne mulighed for betydelig selvstændighed.

Etik uddyber helt elementært menneskers liv med hinanden og med naturen i et værdi- og normmæssigt perspektiv. Etik tager fat på spørgsmål som: Hvad er det gode liv?

Der kan i undervisningen indgå argumenter for og overvejelser over handlinger ift. etiske værdier, normer og principper såsom pligtetik, konsekvensetik, nærhedsetik og dydsetik i relation til individ, fællesskab, natur og samfund lokalt og globalt.

Der kan fx arbejdes med konkrete spørgsmål som: Hvordan holder man af nogen, og hvordan holder folk af mig? Er alle mennesker lige meget værd? Har man ret til at bestemme over sin egen død? Har man ret til at tage liv? Er kunstig intelligens etisk? Kan fx en robot handle etisk? Har jeg ansvar for mit land? For verden? For klimaet? Kan dyr og naturen have rettigheder og hvordan?

Trosvalg og tilværelsestyndning

I trinforløb 3 kan undervisningen medvirke til at selvstændiggøre eleverne og give dem et fagligt sprog og et begrebsapparat, der giver dem mulighed for at vurdere forskellige tilværelsesfortolkninger, traditioner og trosvalg.

Kulturer er foranderlige historiske fænomener, der kan repræsentere foreløbige, differentierede livsopfattelser, som udmøntes i en given kulturel og social selvforståelse. En forståelse for og indsigt i kulturelle og sociale fællesskaber kan danne tilhørsforhold og en historisk bevidsthed, der tilsammen kan danne afsæt for elevernes videre gøren og laden.

I arbejdet med, hvad det vil sige at være menneske, bliver traditionsbegrebet centralt. Hvordan er det, vi lever vores liv i lyset af de historiske overleveringer? Og hvorfor er det lige, vi gør det på den måde? Hvordan sættes vores livssituation i kontekst i en stadig dialog med fortiden og fremtiden?

Der kan i undervisningen arbejdes konkret med spørgsmål som: Hvad vil det sige at være buddhist? Hvad vil det sige at være hindu? Hvad vil det sige at være muslim? Hvad vil det sige at være jøde? Hvad vil det sige at være kristen? Hvad vil det sige at være ateist? Hvad vil det sige at være asatroende?

Sprog og skriftsprog

Arbejdet med sproglig udvikling kan indgå i arbejdet med alle forløb i kristendomskundskab i 7./8.-9. klasse som en integreret del af undervisningen. Eleverne skal have mulighed for at bruge og udbygge deres fagsprog, så de kan udtrykke sig og samtale om relevante emner i undervisningen.

Læreren kan gradvist indføre eleverne i et relevant fagsprog med ord som fx dilemma, paradoks, karma, reinkarnation, sakramente, konsekvensetik og pligtetik, halal og haram. Undervisningen støtter også eleverne i gradvist at lære at læse komplekse fagtekster og relevante faglige kilder og formulere problemstillinger til undersøgelse.

Bibelske fortællinger, efter 9. klasses trin

Kompetencemålet for bibelske fortællinger er:

Eleven kan tolke grundlæggende værdier ud fra centrale bibelske fortællinger.

Der kan i overbygningen arbejdes med formidling af viden om det bibelske univers ift. nutidige eksistentielle, etiske og religiøse problemstillinger. Bibelske fortællinger omfatter følgende tre færdigheds- og vidensområder:

Bibelen kan fokusere på Bibelens indhold og tilblivelse og på dens status som væsentligt skriftgrundlag for kristendommen.

Fortælling og livsytning kan fokusere på de bibelske fortællinger som bud på tyding af tilværelsen i sin helhed og af mere specifikke livssituationer og problemstillinger.

Fortælling og kultur kan fokusere på de bibelske fortællingers brug og betydning i dansk og vestlig kultur samt globalt.

Bibelen

På 7./8.-9. klasses trin kan eleverne arbejde videre med at udbygge deres kendskab til Bibelen som bog og helligskrift, herunder folkekirkens autoriserede udgave. I undervisningen kan der arbejdes med de tre religioner jødedom, kristendom og islam ift. fortællingerne som parallelle eller rivaliserende fortællinger i relation til tro og tradition. Der kan arbejdes med henblik på at opnå en mere nuanceret forståelse af de forskellige litterære genrer, som Bibelen rummer, såsom myter, lignelser, legender, underberetninger, sange og breve og deres funktion.

Fortælling og livstydning

Undervisningen kan tilrettelægges, så den understøtter elevernes deltagelse i fælles samtale om og fortolkning af fortællingerne med hinanden og med læreren ift. de eksistentielle, etiske og religiøse spørgsmål, som fortællingerne rejser.

De bibelske fortællinger rummer et livssyn, et menneskesyn og en tilværelsesforståelse, som giver eleverne mulighed for at forstå og erkende menneskelivets grænser: begyndelse og afslutning, kærlighed og ondskab, fortvivelse og håb. Der kan arbejdes med at tydeliggøre forskellen mellem *det rationelle/deskriptive sprog* som et målbart sprog over for *det poetiske/religiøse sprog*, som udtrykker eksistentielle erfaringer fx i forståelsen af kærlighed.

Fortælling og kultur

Spørgsmål som: Hvordan har de bibelske fortællinger præget kultur og samfund før og nu?, kan være udgangspunkt for temaer fra centrale bibelske fortællinger i sprog, kunst og kultur. Der kan arbejdes med de bibelske fortællingers spor i samfundet, kunst og kultur især i film, musik, litteratur, billedkunst og hverdagsliv. De bibelske fortællinger har præget den europæiske og den danske folkelige og kulturelle tradition i en sådan grad, at det at møde dem er en nødvendig forudsætning for, at eleverne kan forstå deres egen historiske sammenhæng og dermed forstå en væsentlig side af deres egen tilværelse.

I undervisningen kan der arbejdes med de bibelske fortællingers indflydelse på grundlæggende værdier såsom tilgivelse, fjendekærlighed, næstekærlighed, nåde og barmhjertighed, for at eleverne kan tolke centrale bibelske fortællinger og deres værdimæssige betydning i historisk og aktuelt perspektiv.

Kristendom, efter 9. klassetrin

Kompetencemålet for kristendom er:

Eleven kan forholde sig til, hvad kristendom er og til hovedtræk i kristendommens historie, herunder folkekirkens betydning i Danmark.

Kristendom omfatter nedenstående tre færdigheds- og vidensområder:

Kristendommens historie kan fokusere på hovedtræk i kristendommens udvikling fra den tidlige grundlæggelse, til hvordan kristendom bliver forstået og praktiseret i dag i Danmark og i verden.

Kristne grundbegreber kan fokusere på et sæt af begreber, som er centrale for kristen teologi og livstolkning.

Kristne udtryk kan fokusere på den måde, kristendommen manifesterer sig på i såvel det omgivende samfund som i dansk og vestlig kultur.

Kristendommens historie

Undervisningen kan sigte mod, at eleverne kan forholde sig til kristendommens grundlæggelse og forståelse af, at kernen i den kristne tro er fortællingen om Jesu liv, død og opstandelse, som er blevet til og indgår i dynamiske fortolkningsfællesskaber i både fortid og nutid. Der kan arbejdes med hovedpunkterne i kristendommens udvikling og med sammenhængen mellem Det Gamle og Det Nye Testamente i forestillingen om Messias og centrale begivenheder i kristendommens historie.

I overbygningen kan arbejdet med forskellige kristendomstraditioner give en større forståelse for mangfoldigheden i menneskers livstydning og praksis inden for kristne trosretninger. Eleverne kan øve deres evne til at skifte perspektiv og får mulighed for at samtale om kristen livtolkning i både et indefra- og et udefra-perspektiv.

Der kan arbejdes med spørgsmål som: Hvilken betydning har kristendom for individ og samfund før og nu? Hvad er hovedtankerne og de grundlæggende praksisformer i kristendom, herunder den evangelisk-lutherske kristendom?

Kristne grundbegreber

Undervisningen kan tilrettelægges med henblik på en mere nuanceret forståelse af kompleksiteten i begreberne. Der kan arbejdes med følgende begreber: skabelse, synd, skyld, tvivl, tro, håb, kærlighed, barmhjertighed, tilgivelse, næsten, Guds rige, dom, nåde, frelse, kødets opstandelse, treenighed og evigt liv. I overbygningen indgår viden om og refleksioner over begreberne, for at eleverne kan tage stilling til den livstydning, de repræsenterer.

Kristne udtryk

Undervisningen kan tilrettelægges, så den understøtter elevernes mulighed for at forholde sig til, hvad kristendom er, og dens betydning i kulturen både lokalt og globalt.

Arbejdet med dette færdigheds- og vidensområde kan tage udgangspunkt i kristendommens ritualer og betydningen af dem, men også i hvordan praksis kommer til udtryk i det nære daglige liv med fx bøn. Arbejdet med dette område kan også dække over de forskellige måder, kristendom kommer til udtryk på i Danmark og i resten af verden. Det være sig i form af kristendommens symbol korset og andre symboler såsom kirkebygninger, kirkerum og organiseringen af disse, men også i form af bibelske fortællinger og motiver i sprog, kunst og kultur.

I dansk musiktradition indtager salmerne en central position som en regulær salmeskat i både salmebogen og højskolesangbogen. Eleverne kan derfor i salmer møde kristne grundtanker formuleret i poetisk form, som kan give anledning til samtale om og kritisk refleksion over menneskers tyding af tilværelsen. Der kan arbejdes med forskellige salmedigtere og deres tolkning af kristendom før og nu.

Ikke-kristne religioner og andre livsopfattelser, efter 9. klassetrin

Kompetencemålet for ikke-kristne religioner og andre livsopfattelser er:

Eleven kan forholde sig til hovedtanker og problemstillinger i de store verdensreligioners og livsopfattelsers oprindelse, historie og nutidige fremtrædelsesformer.

Kompetenceområdet ikke-kristne religioner og andre livsopfattelser omfatter følgende tre færdigheds- og vidensområder:

Hovedtræk kan fokusere på udvalgte religioners og livsopfattelsers oprindelse, udvikling og centrale indhold og deres aktuelle udtryk og udbredelse.

Grundbegreber kan fokusere på de særlige begreber og værdiforestillinger, som konstituerer forståelsen i de i undervisningen behandlede religioner og livsopfattelser.

Fremtrædelsesformer kan fokusere på den måde, som religioner og livsopfattelser fremtræder og manifesterer sig på i relation til danske, lokale og globale kulturelle traditioner.

Hovedtræk

Arbejdet med dette kan tage udgangspunkt i de af læreren og klassen valgte religioner og livsopfattelser med særlig betydning for fx danske forhold og med udblik til den globale verden. Arbejdet kan omfatte kundskaber om de valgte religioners og livsopfattelsers oprindelse og deres historiske udvikling, hovedindhold, udtryk og udbredelse i verden.

Undervisningen kan tilrettelægges, så den understøtter elevernes mulighed for at samtale om andre religioner og livsopfattelser og styrker den gensidige forståelse for menneskers livsopfattelser og deres betydning for individ, fællesskab og samfund.

Der kan fx arbejdes med spørgsmål som: Hvad er hovedtankerne og de grundlæggende praksisformer i de valgte ikke-kristne religioner og livsopfattelser, og hvilken betydning har de for individ og samfund i dag?

Grundbegreber

Der kan arbejdes med almene religiøse forestillinger og begreber såsom det hellige, renhed og urenhed, frelse, myter, ritualer, herunder overgangsriter, bøn, ofring, helligsteder, fester og højtider med vægt på fx livstolkning og etik.

I overbygningen kan der også arbejdes med de af læreren og klassen valgte religioners særlige grundbegreber, og der kan også arbejdes med forskellige livsopfattelser såsom eksistentialisme, ateisme og humanisme. Eleverne kan øve deres evne til at skifte perspektiv i både et indefra- og et udefra-perspektiv ift. religioner og andre livsopfattelser.

Fremtrædelsesformer

I overbygningen kan det være en fordel i arbejdet med fx religioner at bruge flertalsbetegnelser for religioner, fx islamer, buddhister, hinduister og kristendommer. Dette for at både lærer og elever minder hinanden om den mangfoldighed, som findes i forskellige fortolkninger af religioner. Mangfoldigheden skal ses i sammenhæng med de forskellige kulturelle og samfundsmæssige kontekster, som religioner og livsopfattelser findes i. Religioner og livsopfattelser udtrykker svar på spørgsmål, som mennesker har stillet og stiller til tilværelsen, og som kommer til udtryk i den praksis, de udøver.

I undervisningen kan der arbejdes med modeller over religioner og religionslignende opfattelser bestående af fx en rituel dimension, en dogmatisk dimension, en narrativ dimension, en etisk dimension, en emotionel dimension, en social/institutionel dimension og en materiel dimension.

Den slags modeller kan gøre det lettere for eleverne at finde ligheder og forskelle i religioner og livsopfattelser, så de kan udtrykke sig i et udefra-perspektiv om de dilemmaer, menneskers livsopfattelser kan give i samspillet mellem individ, fællesskab og samfund.

6 Tværgående emner og problemstillinger

6.1 Tværfaglighed

I folkeskoleloven står der, at eleverne skal gives mulighed for at anvende og udbygge deres tilegnede kundskaber og færdigheder gennem undervisning i tværgående emner og problemstillinger. Derfor kan der i perioder tænkes i forløb, hvor kristendomskundskab indgår i sammenhæng med andre fag. Dette samarbejde kan fx foregå ifm. emneorienterede forløb og projektorienteret undervisning.

Kristendomskundskab kan bidrage med faglig viden og tekster med fokus på undersøgende spørgsmål af eksistentiel, etisk og religiøs karakter. Det kan i tilrettelæggelsen være vigtigt at have fokus på sammenhængen mellem fagene, og hvordan forløbet bidrager til øget erkendelse og forståelse i alle de valgte fag.

6.2 Projekt opgaven

I 9. klasse er det obligatorisk at arbejde minimum en uge med projekt opgaven. Formålet med projekt opgaven er at give eleverne indsigt i en tværfaglig problemstilling gennem projektorienteret arbejde. Opgaven bedømmes med en skriftlig udtalelse og en karakter.

7 Tværgående temaer

7.1 Sproglig udvikling

Sproglig udvikling kan med fordel indgå i arbejdet med alle forløb i kristendomskundskab, da undervisningen skal bygge bro fra elevernes hverdagsprog til det specifikke fagsprog, som tilhører kristendomskundskab. Eleverne skal både kunne læse og forstå fagets tekster og også selv kunne udtrykke sig i et relevant og præcist fagsprog.

Den udbredte grad af abstrakt sprog, der er karakteristisk for fagterminologien i kristendomskundskab, stiller store krav til elevernes sprogbeherskelse. Derfor kan læreren have fokus på det nye ordforråd, og at læreren anvender det systematisk og meningsfuldt i den faglige kontekst.

Et relevant og præcist fagsprog støtter eleverne i at tænke, forholde sig til og forstå den verden, de lever i, og det giver dem mulighed for at samtale med andre om de store spørgsmål i tilværelsen. En vigtig del af kristendomskundskabs bidrag til elevernes dannelse er, at eleverne på baggrund af faglighed bliver i stand til at samtale om de store spørgsmål i tilværelsen.

7.2 It og medier

Eleverne kan i kristendomskundskab udvikle og bruge deres digitale kompetencer. Anvendelse af digitale redskaber ift. research og dataindsamling og ifm. formidling i faget er særlig vigtigt. It- og mediekompetencer kan udskilles i fire elevpositioner, som i praksis vil have store overlap og sammenfald.

Eleven som kritisk undersøger handler om, at eleverne i kristendomskundskab lærer at anvende digital dataopsamling og målrettede strategier til internetsøgning i arbejdet med fagets områder. Eleverne kan hermed blive i stand til at identificere og udvælge information og forholde sig kritisk til brugbarhed og begrænsninger af digitale medier og informationskilder.

Eleven som analyserende modtager handler om, hvordan eleverne kan analysere og vurdere digitale mediers og informationers måder at repræsentere grundlæggende tilværelsesspørgsmål og den religiøse dimension på. De kan herunder overveje, hvilke digitale repræsentationer der er mest anvendelige i arbejdet med et forløb.

Eleven som målrettet og kreativ producent handler om, at eleverne kan anvende it og digitale platforme til at formidle og kommunikere deres faglige viden på. Eleverne kan vælge præsentationsform, bl.a. grafisk præsentation, præsentationsprogram, video og billeder, og de kan afpasse deres valg med budskab og formål ift. forskellige målgrupper.

Eleven som ansvarlig deltager handler om, at eleverne inden for alle kompetenceområder kan opnå færdigheder i at kommunikere, videndele og samarbejde om eksistentielle, etiske og religiøse forhold ved anvendelse af digital teknologi, sociale medier og onlineundervisnings- og læringsplatforme. Eleverne kan reflektere over etikken forbundet med digital adfærd og digitale rettigheder ikke mindst ift. deling og genbrug af digitalt materiale. Endelig kan eleverne forholde sig til både etiske og religionsfaglige problemstillinger i samfundsdebatten ved hjælp af sociale medier og andre it-platformer.

7.3 Innovation og entreprenørskab

Innovation og entreprenørskab kan udskilles i fire komplementære og indbyrdes afhængige dimensioner: handling, kreativitet, omverdensforståelse og personlig indstilling.

Innovation og entreprenørskab kommer i faget kristendomskundskab primært til udtryk gennem de handlingskompetencer, eleverne erhverver sig via undervisningens fokus på sammenhængen mellem værdier, normer og etiske principper inden for de forskellige religioner og livsopfattelser.

Fælles for disse er, at de alle opererer med forestillinger om det gode liv og principper for fællesskabers trivsel. I drøftelser af sådanne principper til levet liv ligger fagets handlingspotentiale som en løbende opmærksomhed på spørgsmål om, hvad det gode liv for og med hinanden er på trods af uenighed og mangfoldighed lokalt og globalt, men også hvordan vilkårene for det gode liv etableres i praksis fx ift. mennesker, klima og natur.

Undervisningsvejledning

Indhold

1 Om undervisningsvejledningen	49
<hr/>	
2 Elevernes alsidige udvikling	50
<hr/>	
3 Tilrettelæggelse, gennemførelse og evaluering af undervisningen	51
3.1 Valg af indhold og arbejdsformer	51
3.2 Arbejdsmetoder og tilgange til undervisningen	52
3.3 Forskellige metodiske tilgange til undervisningen	54
3.4 Projektarbejde i faget med en tværfaglig vinkling	61
3.5 Problemstillinger, kilder og kritisk tænkning	62
3.6 Evaluering af undervisningen	63
<hr/>	
4 Forholdet mellem kompetencer og indhold	64
<hr/>	
5 Almene temaer	65
5.1 Den åbne skole	65
<hr/>	
6 Tværgående emner og problemstillinger	66
6.1 Tværfaglighed	66
<hr/>	
7 Tværgående temaer	67
7.1 Sproglig udvikling	67
7.2 It og medier	69
<hr/>	
8 Tilpasning af undervisningen til elevernes forudsætninger	70
<hr/>	
9 Referencer	71
<hr/>	
10 Bilag 1: Eksempler på emner, der kan behandles i undervisningen	72

1 Om undervisningsvejledningen

Undervisningsvejledningen giver information, støtte og inspiration til at kvalificere de mange valg, som læreren, i samarbejde med sin leder og sine kolleger, tager i sin praksis. Den informerer om de bestemmelser i folkeskoleloven og i Fælles Mål, som vedrører undervisningen i faget, og den støtter ved at forklare og eksemplificere centrale dele af fagets indhold.

Endelig giver undervisningsvejledningen inspiration til og understøtter tilrettelæggelse af undervisning i faget ved at beskrive forskellige mulige valg i planlægningen, gennemførelsen og evalueringen af undervisningen. I forbindelse med disse beskrivelser bidrager den til at synliggøre forskellige veje i tilrettelæggelsen af undervisningen ved bl.a. at lægge op til diskussion af potentialer og begrænsninger i forskellige former for undervisningspraksis.

2 Elevernes alsidige udvikling

I folkeskolens formål står, at skolen skal fremme den enkelte elevs alsidige udvikling. Undervisningen i kristendomskundskab beskæftiger sig på et fagligt grundlag med værdier og tydinge af tilværelsen. Det betyder, at elevernes tanker og opfattelser om eksistens, etik og religion kan danne afsæt for undervisningens undersøgende spørgsmålsfællesskab. Undervisningen kan bidrage til at udvikle elevernes forståelse af sig selv som personer, der indgår i sociale fællesskaber, og som selvstændige individer, der er en del af et samfund.

Faget kan bidrage til et fortolkningsfællesskab i et samarbejde mellem lærer og elever og giver hermed eleverne mulighed og baggrund for selvstændigt at tage stilling til eksistens, etik, religion og andre livsopfattelser. Dette på en måde, der kan fremme til indsigt, forståelse og kritisk dialog på tværs af tros- og livsopfattelser i en globaliseret verden og derigennem udvikle elevernes handlekompetence.

Eleverne sættes i stand til at forstå, at menneskers trosvalg eller efterlevelse af religiøse traditioner er udtryk for menneskers tolkning af erfaringer og oplevelser af eksistentiel, etisk og religiøs karakter, og der derfor eksisterer en mangfoldighed af forskellige værditraditioner af både religiøs og ikke-religiøs karakter. Det er væsentligt, at eleverne opnår et blik for, at religioner er foranderlige, forhandlende og tilpasningsparate sociale fænomener. Viden om forskellige værditraditioner i fortid og nutid kan give eleverne mulighed for selv at spørge til og reflektere over væsentlige og vanskelige emner i et fælles undervisningsrum præget af åndsfrihed og ligestilling. De kan derfor arbejde med at lytte og sætte sig ind i, hvad andre mennesker har ment og mener, og hvilken betydning forskellige livsopfattelser, religiøse såvel som ikke-religiøse, har og har haft for mennesker og for forskellige samfund verden rundt.

Undervisningen vil ofte have karakter af en fælles undersøgelse, hvor målet er at blive klogere ved åbent og nysgerrigt at lytte til hinandens overvejelser og synspunkter. Herigennem styrkes elevernes kommunikative kompetencer, og de lærer at anvende faglige begreber i analyse og argumentation. Den dialogiske og undersøgende tilgang til det faglige stof er vigtig for elevernes almene, etiske og demokratiske dannelse. Samlet set kan faget medvirke til elevernes *eksistentielle, kulturelle og samfundsmæssige* dannelse.

3 Tilrettelæggelse, gennemførelse og evaluering af undervisningen

3.1 Valg af indhold og arbejdsformer

Valg af indhold og arbejdsformer kan ske med henblik på at nå kompetencemålene på de enkelte trin og med sigte på, at undervisningen lever op til intentionerne i fagformålet og folkeskolens formål.

Eleverne skal så vidt muligt inddrages i valget af indhold. Under alle omstændigheder er det væsentligt, at læreren begrundes, hvorfor det valgte indhold er betydningsfuldt frem for et andet, og hvorfor den anviste måde at arbejde med det på er den mest hensigtsmæssige. I forløbet er det væsentligt, at eleverne får tid og rum til at blive fortrolige med og kunne anvende fagets erkendelses- og arbejdsformer med henblik på at nå kompetencemålene på de enkelte trin. Det gælder både den fagopdelte undervisning og i tværfaglige eller flerfaglige forløb.

Et undervisningsforløb kan indeholde aspekter fra alle fire kompetenceområder og tilrettelægges, så eleverne arbejder hen imod de respektive kompetencemål. Det er lærerens ansvar at tilrettelægge undervisningen, så det bliver muligt for eleverne at nå målene. Det kan anbefales, at læreren i sin tilrettelæggelse tager afsæt i og lader sig inspirere af, hvordan læseplanen udfolder færdigheds- og vidensområderne, så de fører frem mod kompetencemålene.

Undervisningen i kristendomskundskab beskæftiger sig på forskellige niveauer med at tyde menneskelig adfærd og overbevisninger i verden, for at eleverne kan nå til en forståelse af deres egne og andres livsbetingelser. Værdien ved en tydning ligger i, at man ikke når frem til et endeligt resultat i forhold til et foreliggende problem, en aktuel tekst eller en given situation. Værdien ligger derimod i de undersøgelser, tilnærmelser, opdagelser og fælles produktioner, der foregår undervejs.

Den enkelte time og det enkelte undervisningsforløb vil sandsynligvis afsluttes med en form for resultat eller produkt, men det vil være midlertidige hvilepunkter og foreløbige erkendelser, der på et senere tidspunkt kan tages op til revision, eller som i andre sammenhænge kan igangsættes og bæres videre i nye processer. Samtalen i undervisningen er tydning. Fortællingen og den fælles undersøgelse af et emne i undervisningen er tydning.

Denne procesgang i faget er nedenfor forsøgt tilgodeset med to hovedspørgsmål til hvert af fagets kompetenceområder, der går igen igennem hele skoleforløbet. Spørgsmålene skal ses som en hjælp til læreren og være med til at give arbejdet med kompetenceområderne en overordnet retning.

De to hovedspørgsmål for de fire kompetenceområder:

Livsfilosofi og etik

1. Hvad vil det sige at være menneske?
2. Hvad er det gode liv?

Bibelske fortællinger

1. Hvad er det for almenmenneskelige spørgsmål, fortællingerne handler om?
2. Hvordan har de bibelske fortællinger præget kultur og samfund før og nu?

Kristendom

1. Hvad er hovedtankerne og de grundlæggende praksisformer i kristendom og herunder den evangelisk-lutherske kristendom?
2. Hvilken betydning har kristendom for individ og samfund før og nu?

Ikke-kristne religioner og andre livsopfattelser

1. Hvad er hovedtankerne og de grundlæggende praksisformer i de valgte ikke-kristne religioner og livsopfattelser?
2. Hvad er den ikke-kristne religions eller livsopfattelses betydning for individ og samfund i dag?

3.2 Arbejdsmetoder og tilgange til undervisningen

Forskellige arbejds- og undervisningsformer appellerer til elever med forskellige forudsætninger og behov, og samtidig kan forskellige arbejdsformer være velegnede i forhold til forskellige faglige mål. Klassebaseret dialogisk undervisning kan være velegnet til at skabe en fælles forståelse i klassen af et fagligt indhold og til fælles diskussioner, der kan være med til at afklare den enkeltes holdninger, og det kan være med til at træne den enkelte i at indgå sagligt i en demokratisk debat.

Øvelser med lærerstillede opgaver kan være med til at træne grundlæggende viden og færdigheder, strukturerede samarbejdsformer og øvelser kan være gode til at træne begrebsanvendelse og -forståelse, og problemorienteret arbejde/projektarbejde kan være vigtigt for at træne undersøgende og problematiserende kompetencer.

Forskellige former for rollespil/dilemmaspil kan virke motiverende og er anvendelige til at udfordre elevernes holdninger og træne deres evne til at se en sag fra flere sider. Det kan fx være at tage stilling til etiske dilemmaer. Det kan gennemføres på mange måder, og når det fungerer, er det en god måde for eleverne at træne argumentation og deres stillingtagen til etiske og religiøse problemstillinger på.

Det er ikke givet på forhånd, at nogle indholdsområder vil lægge op til valg af en bestemt tilgang. Lærerens overvejelser om tilgange til undervisningen bør altid sammenholdes med målgruppen af elever, indhold og formål, idet nogle tilgange kan fungere godt i nogle klasser og mindre godt i andre, alt efter hvordan den enkelte klasse er vant til at arbejde.

Selv om nogle af tilgangene ikke vil være lige egnede på alle trinforløb, betyder det ikke, at der ikke kan arbejdes med tilgangene i en eller anden grad igennem hele forløbet. De forskellige tilgange fletter sig også ind i hinanden. Fx vil arbejdet med billeder og symboler kunne være både en æstetisk tilgang, men også en hermeneutisk tilgang. Samtalen om billeder eller symboler, hvis betydning man kan lede efter i fællesskab uden måske at finde den endelige betydning, vil i "jagten" kunne sætte interessante processer

i gang. Eleverne vil fx kunne opdage, at alle forstår eller tolker et billede, et symbol eller en fortælling forskelligt på baggrund af forskellige erfaringer.

Med den narrative tilgang vil fortællingen nok fylde mere i indskolingen og på mellemtrinnet end i overbygningen, hvor man som lærer oftere vil lade eleverne læse teksterne selv. Til gengæld vil den religionsfænomenologiske metode oplagt fylde mere i overbygningen end i indskolingen, idet elevernes selvstændighed og refleksionsniveau er større her.

Den biografiske tilgang tager udgangspunkt i udvalgte personers konkrete livsforløb og kan gøres til repræsentative omdrejningspunkter for fx begivenheder og kristendomsopfattelser. Foruden de store religionsstiftere kan nævnes Paulus, Martin Luther, Ansgar, Hans Tausen, Hildegard af Bingen og Frans af Assisi. Fortællinger om de to samtidige tænkere Kierkegaard og Grundtvig kan illustrere livserfaringernes betydning for forskellige kristendomstolkninger i dansk sammenhæng.

Feltarbejde, hvor eleverne observerer og indhenter viden i "feltet" tilhører den religions-sociologiske/antropologiske tilgang. Denne tilgang kræver ofte en vis modenhed hos eleverne, når de skal forholde sig til en religiøs praksis, som skal undersøges. Men det betyder ikke, at eleverne ikke allerede på mellemtrinnet kan tage ud og foretage kvarteranalyse eller interview med fx en præst eller et menighedsrådsmedlem, som er tilknyttet det sogn, hvor skolen ligger. Ligeledes kan eleverne fx interviewe folk, der arbejder i frivillige foreninger, der drives af et kristent engagement såsom Kirkens Genbrug, Kirkens Korshær eller Danmission. Denne elevorienterede arbejdsform er væsentlig for eleverne at øve sig i allerede på mellemtrinnet. Simple spørgsmål, som eleverne kan stille, er fx Hvorfor arbejder du her? Hvad betyder Gud for dig? Skal man tro på Gud for at arbejde her?

Med den æstetiske tilgang vil arbejdet med fx drama måske mange steder hovedsageligt finde sted i indskolingen og på mellemtrinnet, men til gengæld vil rollespil, der tager udgangspunkt i fx etiske eller religiøse dilemmaer, være velegnede for eleverne i overbygningen til at afprøve holdninger på en uforpligtende måde. De vil være i en rolle, der vil være anderledes end deres egen og i denne måde at arbejde på kan de altså blive klogere på sig selv ved at afprøve egne holdninger. Eleverne bliver også klogere på en sag ved at prøve at se den fra flere sider og dermed opleve, at det ikke altid er let at se og høre, hvilken side der er den rigtige.

I forbindelse med undervisningen, særligt i tekster, der har en kanonisk status i de forskellige religioner, hviler undervisningsbegrebet på oplysningstidens historisk-kritiske tilgang. Her forstås religion som en kulturel produktion, som i visse sociale og kulturelle sammenhænge kan tildeles en særlig status. Dog er det vigtigt, at ingen religion har eller får *særstatus*, i forhold til hvordan der i undervisningen arbejdes med dens tekster. Undervisningen skal give alle elever mulighed for at forholde sig rationelt og sagligt til de forskellige perspektiver, der findes på religion, såsom teksters tilblivelse, religiøs og ikke-religiøs adfærd, tolkninger og overbevisninger.

På tilsvarende vis kan læreren vejlede eleverne i at få indsigt i og acceptere den fortolkningspluralisme, som er en præmis ikke kun i forskningen, men i særdeleshed i et demokratisk samfund. Dette bidrager til at give eleverne et metaperspektiv på religiøse og litterære tekster. Et perspektiv, som er nødvendigt for at opnå kulturel og religiøs tolkningskompetence.

Uanset hvilken tilgang der vælges, kan det være en god idé at sikre sig, at undervisningen inddrager både elevverden, fagverden og omverden, og at de alle tre er i spil, så undervisningen bliver vedkommende for eleverne, giver dem faglige kundskaber og er relevant i forhold til den konkrete omverden.

I følgende afsnit uddybes forskellige tilgange til det faglige stof med praksiseksempler til inspiration for undervisningen.

3.3 Forskellige metodiske tilgange til undervisningen

Den historisk-kritiske tilgang

Tilgangens fokus: Analyse og kritiske spørgsmål til de forskellige kilder.

En undervisning på historisk-kritiske præmisser har som et vigtigt mål at skabe bevidsthed om forskellen mellem fakta og tydning. Det er tydningen som et udtryk for menneskers tolkning af bestemte erfaringer og oplevelser, der er væsentlig at forstå. I forhold til fx bibelfortolkning har denne tilgang som udgangspunkt, at Bibelen består af menneskeskabte tekster. Når forfatterne til fx evangelierne fortæller om Jesu liv, død og opstandelse, er disse kun indirekte kilder til den historiske Jesus og mere en direkte kilde til den oldkirkelige menigheds formidling af et mysterium, og af en forståelse af Jesus som et jordisk menneske med et himmelsk ophav.

Det gælder om at formidle i undervisningen, at jødedom såvel som kristendom ikke kun udøves af mennesker, der ved mere end andre om Gud og guddommelige indgreb, men at religioner er dynamiske fortolkningsfællesskaber, der lever og overlever i kraft af sammenhængskraften i fortolkningen af det guddommelige.

Hvad der på denne måde gælder for arbejdet med de bibelske tekster, gælder selvsagt også for arbejdet med andre religioners tekster, uanset hvad religionens egen selvforståelse er i forhold til åbenbaringen af det guddommelige. Vi er i skolens laboratorium og ikke i kirken, synagogen, moskeen eller templet. En undervisning på historisk-kritiske præmisser har som et vigtigt mål at skabe en bevidsthed om forskellen mellem faktum og tydning. Læreren kan tydeliggøre denne pointe ved sprogligt fx at sige: "muslimer tror på, at Muhammed er Guds profet" eller "kristne tror på, at Jesus er Guds søn". Derved bliver undervisningen en formidling af viden om *menneskers tro* på Gud.

Praksiseksempel: Religiøse tekster

Når en bibeltekst, en korantekst eller en tekst fra andre religioner læses og anvendes i skolesammenhæng, bliver den inddraget som en kilde. Den skal bruges til at søge forståelse af, hvordan man tænkte, dengang teksten blev nedfældet, og måske også hvad der skete, dengang teksten blev nedfældet. Men teksten er også en del af en virkningshistorie, og den kan tages alvorligt af udøvere af religionen som en nutidig foreliggende realitet.

I undervisningen kan eleverne samtale eller læse teksten med en bevidsthed om, at teksten er blevet til i en fremmed virkelighed både kulturelt og historisk i forhold til deres egen tid. De kan arbejde med metodiske spørgsmål særligt i overbygningen såsom: I hvilken historisk kontekst er teksten blevet til? Har teksten kun været skriftlig, eller er det en mundtlig tradition, der er blevet gjort skriftlig? Hvilken genre repræsenterer teksten? Hvilke figurer optræder i teksten? Hvilke værdier har været bærende i den tid, hvori teksten er blevet til? Hvilke magtpositioner kan identificeres i teksten? Bliver der vendt op og ned på nogle magtstrukturer? Hvem har forfattet teksten? Ved man noget om forfatteren fra andre tekster? Hvem er tænkt som modtagere af denne tekst? Hvordan er tekstens virkningshistorie, og hvordan er den blevet læst og anvendt op gennem historien?

Fx kan teksten fra 1. Korintherbrev kapitel 1,3-6 give anledning til en diskussion om, hvad man stiller op med denne tekst, hvis man er et moderne menneske, der går ind for ligestilling, og teksten her belærer om, at manden skal bestemme over kvinden. Teksten kan give anledning til en debat om tekstens egen autoritet, men også brugerens magt til at fortolke teksten og bruge den på mange forskellige måder.

Her er det vigtigt, at eleverne forstår, at teksten ikke kan handle! Det kan kun mennesker. Tekstens autoritet virker derfor kun, så længe mennesker vil have det, og for dem, der slet ikke opfatter teksten som hellig, ja, der bliver den ved med bare at være en tekst skrevet af mennesker.

I forbindelse med at anskue religionerne indefra og udefra kan der arbejdes med at undersøge teksten ved hjælp af videnskabelige, faglige spørgsmål, som ovenstående spørgsmål er eksempler på. Når teksten anskues indefra, undersøger man, hvordan de, der bekender sig til den pågældende religion, opfatter virkeligheden. En læsning fra dette perspektiv vil lægge vægt på tekstens normative betydning.

Den fænomenologiske tilgang

Tilgangens fokus: Fælles filosofisk samtale om grundlæggende tilværelsesspørgsmål.

Fænomenologi handler om at forstå den måde, som fænomenerne viser sig på, og den mening, som analysen af fænomenerne er med til at udvikle. Fænomenologi kan ses som en beskrivelse af virkeligheden ud fra den tyding, der ligger i vores umiddelbare erfaringer og dagligsproget. Denne tilgang til undervisningen kan understøtte elevernes nysgerrighed og undren i forhold til at arbejde med mere livsfilosofiske tematikker og spørgsmål. Det vil sige skærpe elevernes opmærksomhed på omgivelserne og de erfaringer, de gør sig her. Man kan fx være spændt på at komme i skole, selv om det øsregner og er hundekoldt. Begreber, ord, genstande og situationer indkredses i forhold til at undersøge, hvad det er for nogle fænomener, der er i spil.

Praksiseksempel: Det onde som fænomen

Det onde som fænomen forekommer både i filosofien, teologien og psykologien, men er også et grundvilkår eller grundfænomen, som mennesker til alle tider har stiftet bekendtskab med og ikke mindst funderet over.

Målet med undervisningen om ondskab som fænomen er, at eleverne skal udvikle deres syn på begrebet ondskab fra et sandsynligvis ureflekteret syn på begrebet til et mere nuanceret og reflekteret syn på, hvordan begrebet skal forstås, og hvilke implikationer forskellige holdninger til begrebet kan få på elevernes eget liv og det samfund, de indgår i. På denne baggrund skal eleverne gerne få gode muligheder for at tage personlig stilling til, hvordan de forholder sig til ondskab, sådan som den fremtræder i deres eget og andres liv.

Teodicé (ondskabens problem) kan fx behandles ved hjælp af fortællingen fra Jobs bog, for at eleverne får en primær religiøs forståelse af ondskab/lidelse. Genfortællinger af fortællingen om Job kan bruges til at engagere eleverne og gøre fortællingen tilgængelig for eleverne. Et mindre uddrag fra bibelteksten kan også bruges som grundlag for et komparativt studie i forskelle og ligheder mellem originaltekst og genfortælling. Her er tvivl, mening, skyld og accept vigtige begreber i arbejdet med at forholde sig til teksten.

Jobs søgen efter mening med sine prøvelser kan oplagt drøftes i undervisningen. I den forbindelse kan læreren fx inddrage et mere nutidigt perspektiv på lidelse med fx Holocaust-overleveren Viktor Frankl og den logoterapi, han udviklede med baggrund i sine oplevelser under krigen. Frankls tanke er, at mennesket har brug for at finde mening med tilværelsen. Denne tekst kan for eleverne fungere som en forståelsesramme til den tilsyneladende meningsløse lidelse i Jobs bog.

Øvelser med "quiz og byt" kan få eleverne i gang med indbyrdes drøftelser, men med den forskel, at eleverne her skal argumentere for et udsagn, selv om de ikke er enige i det. Øvelsen er god til at lære eleverne at forholde sig empatisk, men samtidig kritisk, til holdninger, der ikke er deres egne.

Eksempler på udsagn, der kan inkluderes i øvelsen er:

- Mennesker, der begår onde handlinger, mener ikke selv, at de begår onde handlinger.
- Gud er god og har en mening med lidelserne, som vi bare ikke kan begribe, fordi vi kun er mennesker.
- Der findes onde mennesker.
- Nogle gange er man nødt til at begå onde handlinger for at opnå noget godt.

Den narrative tilgang

Tilgangens fokus: Fortællinger, myter og historier.

Der kan tales om bibelske fortællinger som en samling af flere fortællinger, men også om den kristne grundfortælling, som om der kun var én. Det skyldes Bibelens karakter i en kristen optik. Bibelen er en samling af forskellige genrer: myter, historieværker, krøniker, sagn, love, ordsprog, poesier, profetier, evangelier, lignelser og breve, der er blevet til på forskellige tidspunkter i forskellige situationer og miljøer, og som på et tidspunkt er blevet samlet og kanoniseret som kristendommens Bibel. Derfor kan man også se de forskellige tekster som fortællinger, der lever deres egne liv løsrevet fra den overordnede sammenhæng, som de optræder i, nemlig Bibelen.

På den anden side er der også en sammenhængende struktur og historie i Bibelen, der begynder med verdens skabelse og syndefaldet i 1. Mosebog, fortsætter med Guds pagt med Abraham og Moses og sidst i den nye pagt med Jesu død og opstandelse, og som slutter med det sidste skrift, Johannes' Åbenbaring, der netop omhandler de sidste tider, verdens undergang og den nye skabelse. Deraf kan man forstå sammenfatningen af kristendom som en treklang af skabelse, syndefald og frelse – eller som liv, død og ny begyndelse (Madsen og Rydahl, 2010).

Det er oplagt at tage afsæt i genrerne i tilrettelæggelsen af undervisningen og i overvejelserne om progression. I overgangen mellem indskoling og mellemtrin kan et arbejde med Paulus' rejser fx give indblik i kristendommens frembrud i Romerriget. I overbygningen vil eleverne kunne undersøge de problemstillinger, som Paulus forholder sig til i sine breve til menigheden, der består af mennesker med forskellig religiøs baggrund, om det at begå sig i et flerreligiøst og flerkulturelt imperium. Paulus er både principfast og pragmatisk i spørgsmål om jødiske spiseregler, omskærelse og romersk kejserkult, som han i sine breve forholder sig til, fordi det var kilde til uenighed blandt de første kristne (Andersen, 2014).

Der ligger en væsentlig opgave i at udvælge fortællingerne og gøre sig tanker om, hvornår og i hvilke tematiske sammenhænge de enkelte fortællinger skal behandles. Desuden kræver det en del forarbejde, når fortællingen skal fortælles frit i undervisningen lig med den grundtvig-koldske praksis om den levende fortælling. Dette afhænger nok af den enkelte lærers temperament og evne til at gå ind i det univers, hvor fortællingen foregår.

Det er også vigtigt, at fortælleren har gjort sig tanker om, hvem der er historiens fortæller. Der er en væsentlig forskel på, om historien fortælles gennem den mand, der i lignelsen om den barmhjertige samaritaner (Luk 10.25) er slået ned og ligger i grøften, eller om fortælleren er en person uden for handlingen.

Praksiseksempel: Abraham og Isak

Abraham er en central skikkelse i de tre monoteistiske religioner. Spørgsmålet er dog, om elever i indskolingen kan kapere en så voldsom historie om far og barn. Opfatter eleverne den som en skrækhistorie og husker kun, at Abraham ville tage livet af sin egen søn, "bare fordi" Gud havde bedt ham om det? Eller kan de prøve at udtrykke, hvad hensigten med handlingen, som Abraham skal udføre, mon kan være?

Hvordan kan lærer og elever sammen tyde fortællingen? I samtalen efterfølgende kan spørgsmål som bl.a. de følgende indgå: Mon der er nogen mennesker i verden, der tror så meget, at de vil ofre alt det, de ejer/har mest kært? Kender I selv til den oplevelse at måtte opgave noget, I holdt meget af? Hvordan var det? Hvad betyder det at elske noget/nogen, og er der forskel på at elske et menneske, et dyr eller en gud?

Jo mere levende fortællingen bliver, desto mere kan eleverne leve sig ind i den verden og måske prøve at forestille sig, hvordan det er at være Abraham, der skal slå sin søn ihjel, eller Isak, der intetanende skal ofres til Gud. I dette tilfælde kan læreren begynde med et artefakt, fx en englefigur, der medbringes til undervisningen. Læreren kan fx starte med at sætte sig omvendt på en stol for at sætte rummet for fortællingen. Så kan englefiguren hviske historien i lærerens øre. Læreren kan virke forskrækket og sporadisk indvie eleverne

i, hvad der bliver hvisket i øret, med: *Nej, det kan man jo ikke! ... Nåh, hvad sagde han så? ... HVAD? ... Det er løgn! ... Gjorde han så det? ... Det kan da ikke være rigtigt? ... Åh, det var godt!*

Nu har læreren forhåbentlig vækket en nysgerrighed hos eleverne. De vil gerne vide, hvad læreren ved! Læreren stopper englen og beder eleverne om at lytte, for det er en fortælling, der er mange tusind år gammel, og som mange mennesker har grublet over. Læreren kan starte med eventyrets indledningsformel og sætte fortællingen i en ramme om Abraham og Sara. De to gamle, der får et barn. Eleverne kan inddrages i starten af fortællingen, fx *Der var engang en gammel mand ... Han hed Abraham. Der er også nogle, der kalder ham Ibrahim. Er det et navn, I har hørt før?*

En god fortælling bør gentages. Der er stor forskel på, hvordan en 8-årig og en 14-15-årig elev oplever og tolker en fortælling. Derfor er det vigtigt, at nogle fortællinger gentages på forskellige trinforløb.

På mellemtrinnet kan fx en mere religionshistorisk tilgang til offerritualet fremhæves, nemlig at fortællingen muligvis polemiserer mod menneskeofringer som en ikke ukendt praksis i oldtiden. I overbygningen kan både den jødiske og den islamiske tradition indtages, for at eleverne kan forholde sig til, hvordan tydningen af fortællingen er forskellig i de to religioner.

De didaktiske udfordringer udspringer af de forskellige religioners delvist modstridende tolkninger af fortællingen. Udfordringerne er bl.a. også rivaliseringen mellem opfattelserne af, hvem der er de sande efterkommere. Dette har forårsaget og forårsager stadig stærke følelser og medvirker til og forstærker konflikterne i Mellemøsten, hvor alle tre religioner har deres oprindelse og referenceramme. Her vil der være god anledning for eleverne til at prøve at øve sig på, hvordan de forskellige traditioner ser ud fra både et indefra- og et udefra-perspektiv.

Den religionsfænomnologisk-komparative tilgang

Tilgangens fokus: Elementer fra religionerne sammenlignes og deres slægtskab i forhold til fortællinger, myter, riter osv. undersøges.

Den religionsfænomnologisk-komparative tilgang til undervisningen arbejder systematisk sammenlignende med udvalgte dele af religioner eller andre livsopfattelser. Man kan også arbejde komparativt inden for fx én enkelt kristen retning. Fx kan man sammenligne opfattelsen af det kristne nadverritual, som grundlæggende er det samme ritual i forskellige kristne trosretninger, men fortolkes forskelligt.

Religiøse kategorier såsom det hellige, gudsbegreber, frelseforestillinger, ritualer, symboler, bøn, helligsteder, ofring, menneskesyn, ikonografi, fester og højtider samt rent og urent skal ses som analytiske redskaber, der kan give overblik over religionernes og andre livsopfattelses indhold. Enkle komparative aspekter kan fx hentes hos religionshistorikeren Ninian Smart (Smart, 1999) religionsmodel, som består af syv dimensioner. Den peger på elementer, som ifølge Smart må være til stede, for at man kan klassificere et system som en religion.

En religionsfænomnologisk tilgang alene kan give et billede af, at man som jøde ikke spiser svinekød, som muslim ikke drikker alkohol og som hindu foretager et puja-ritual, når man skal begynde på noget nyt. Derfor er det væsentlig som lærer at være opmærksom på den *individuelle mangfoldighed*, der findes hos udøverne i de forskellige religioner.

Den komparative metode kan også være velegnet til at få eleverne til at forstå, hvorfor religiøse forskelle også giver sig udslag i kulturelle forskelle mellem religionerne i fx opfattelsen af regler om renhed og urenhed.

Praksiseksempel: Renhed og urenhed

Der kan arbejdes med at give eleverne en fornemmelse af begreberne renhed og urenhed (Bering-Jensen, 2008) ved at koble dem til orden og uorden. Urenheden sker, når nogen eller noget laver rod eller uorden i det, man normalt forbinder med "rigtig" eller "passende" opførsel, eller hvis ting er sat uden for deres normale omgivelser, fx en toiletbørste på lærerens eller elevens bord, hår fra en hårbørste eller afklippede negle på en tallerken.

Det kan give anledning til samtale med eleverne om det lidt pinlige ved fx at sætte en toiletrulle i stedet for en køkkenrulle på spisebordet, når man har gæster. Det er et praktisk eksempel på "vores" kulturelle opfattelse af toiletpapir og køkkenrulle. Selv om papiret kommer fra det samme materiale og ikke i sig selv er urent, er det nødvendigt, at kulturens kategoriseringsregler overholdes. Derfor er det nødvendigt med oprydning. I denne oprydningsproces, der skal opretholde kulturen, er virkemidlerne grænsemarkeringer, eksklusion og renselse.

Det urene eller det beskidte krænker vores sans for orden. Ikke fordi det, der anses som urent, nødvendigvis har noget med hygiejne at gøre eller i sig selv er beskidt, men fordi en given opførsel eller ting ses som forkert, simpelthen fordi den flyder ud over grænserne for en kulturs opfattelse af rigtigt og forkert, passende og upassende, sundt og usundt, acceptabelt og uacceptabelt.

Ritualer i forbindelse med renhed og urenhed er derfor, uanset om de er religiøst relaterede eller kulturelle, et forsøg på at skabe harmoni i tilværelsen og få den til at blive sådan, som mennesker gerne vil have, at den skal være. Denne tilgang kan give eleverne både i indskolingen, på mellemtrinnet og i udskolingen et rum for refleksion over angsten for urenhed.

Overgangsritualer i mange kulturer og religioner kan ses som et forsøg på via ritualer at beskytte individet og omgivelserne mod den fare, der menes at være forbundet med fx at gå fra én social status til en anden. Personen dør en rituel død for at blive genfødt til en anden status i samfundet, som det fx praktiseres ved fuld neddykning af legemet ved forskellige former for kristen dåb før og nu.

Den hermeneutiske tilgang

Tilgangens fokus: Forforståelse, forståelse og fortolkning som en cirkelbevægelse.

Hermeneutik er at gøre sig klart, hvad der sker, når man tolker og forstår en tekst, et symbol, en handling, et billede, en film osv. Ny viden skabes gennem forståelse. En grundidé er her *forforståelse*, dvs. den forståelse, der går forud for selve forståelsen.

Forforståelse er en forudsætning for, at forståelse overhovedet kan opstå. Når jeg forstår noget nyt, er det altid på baggrund af det, jeg allerede forstår. Dermed har al forståelse en cirkularitet. Det er den anden grundidé i hermeneutik: den hermeneutiske cirkel. Fra fordom/forforståelse til ny forståelse og en ny forforståelse.

Fortolkning er en uendelig proces, hvorfor den netop er tegnet som en cirkelbevægelse. De to spørgsmål til hvert af fagets kompetenceområder er tænkt ud fra netop dette princip om fortolkning i en uendelig proces: at kunne gentage indholdet op igennem skoleforløbet ved at arbejde med elevernes helhedsforståelse til delforståelse til en ny helhedsforståelse eksemplificeret ved fortællingen om Abrahams ofring af Isak.

Praksiseksempel: At erkende verden med sproget, herunder myter og deres funktion

Når det drejer sig om i undervisningen at arbejde med religiøse eller litterære tekster, er det væsentligt, at eleverne får mulighed for at forstå, at sproget har en dobbelt funktion: En registrerende, beskrivende funktion, der giver faktuelle informationer, og en tolkende, tydende funktion, som åbner for en virkelighed, der ligger bagved og rækker ud over den registrerende beskrivelse, og som uddyber forståelsen.

Inden for hermeneutikken skelnes der mellem mythosprog og logosprog. Begge begreber betyder dybest set sprog. Det vil sige tale ud fra fortællingen og ud fra fornuften. Logos kendes fra ordet logik og er resultatet af en erkendelsesvej, der neutralt kan efterprøves og gøres målelig. Mythosprog tyder og udlægger verden gennem fx fortælling. Et konkret eksempel er at spørge eleverne, hvor meget de elsker fx deres kæledyr eller mor og far. Hvor højt? Kan det gøres måleligt? Lige så højt som Rundetårn eller et tordenskrald? Mythosproget formidler ikke et rationelt faktum, men en virkelighedsopleveling, der fordrer engagement og tro. Jeg ved, jeg elsker min hund. Det kan jeg mærke! Det gør ondt at tænke på, at den dør engang.

Mythos skal ikke forstås som en bestemt litterær genre eller som udtryk for en fortidig verdensopfattelse, men som en altid aktuel og mulig sprogform, der ikke modsiger logosproget, men tværtimod uddyber det. Således er mythos og logos to forskellige, komplementære sprogformer, hvorigennem virkeligheden på forskellig vis kan afdækkes. I undervisningen kan de to sprogformer fx konkretiseres med betegnelserne hjertesprog og hjernesprog (Kallesøe, 2009).

Hjertesprog

- Er poetisk sprog i billeder og fortællinger
- Må tros
- Handler om følelser og værdier
- Er flertydigt
- Kan der være flere holdninger til.

Hjernesprog

- Er videnskabeligt sprog
- Kan bevises
- Handler om fakta
- Er entydigt
- Kan vi blive enige om.

Der kan eksemplificeres med fx salmen "I østen stiger solen op". I mythosprog kan en solopgang fx udtrykkes: I østen stiger solen op, den spreder guld på sky, går over hav og bjergetop, går over land og by. I logosprog bliver en tilsvarende begivenhed snarere til: I østen drejer jorden ned, morgenlys er rød-gult på grund af den spidse indfaldsvinkel i atmosfæren.

Når der arbejdes med religiøse myter, er det væsentligt, at eleverne forstår, at myter er fortællinger, der i et billedsprog udlægger, hvorfor verden og livet er, som det er. Det vil sige, at myter forsøger at udtrykke den menneskelige tilværelses grundvilkår, men også en kulturel kontekst, hvor myterne ofte afslører, hvilket miljø der har omgivet fortællingen, fx tørke eller vand i de bibelske skabelsesberetninger. De bibelske skabelsesberetninger kan fx sammenlignes med den hinduistiske skabelsesberetning for at give eleverne en forståelse af og udblik til kastesystemets oprindelse.

Det, der adskiller myter fra andre fortællelegener, er, at religiøst troende ofte betragter myter som sande. Nogle vil bogstaveligt led for led forstå myten som sand, mens andre vil opfatte det budskab, altså meningen med fortællingen, der ligger bag de mytiske fortællinger, som sand. Det kan være væsentligt, at eleverne forstår, at mennesker ikke nødvendigvis behøver at være enten naturvidenskabelige eller religiøse i deres opfattelse af verdens tilblivelse, men at disse to erfaringer godt kan mødes i en samlet tydning af tilværelsesgrund.

Den religionssociologiske og den antropologiske tilgang

Tilgangens fokus: Undersøgelse af det religiøse i felten, i kulturen og i samfundet.

Den religionssociologiske tilgang er optaget af religion i forhold til samfundet. Fokus er på menneskers sociale liv og menneskers sociale aktiviteter i forhold til religionen i et samfundsperspektiv. Der kan stilles spørgsmål som: Hvad betyder internettet for religion? Hvad betyder tro i forhold til livskvalitet: glæde og mindre stress? Hvad betyder køn i forhold til religion?

Religionssociologien arbejder med observationer, ofte med kvantitative undersøgelser, men også med kvalitative interview. Derfor er der flere paralleller til antropologien som arbejdsmetode. Begge benytter sig af feltarbejde, deltagerobservation og kvalitative interview. Forskellen mellem de to er imidlertid, at antropologien har fokus på religion i forhold til kultur, hvor religionen studeres som ét kulturfænomen ud af mange. Den primære tilgang er feltarbejde. Det vil sige at tage ophold i den kultur, man forsøger at udforske, for at skaffe sig viden om den.

Her giver undervisningen eleverne mulighed for at arbejde engageret og konkret, ved at de forholder sig til religion og andre livsopfattelser, sådan som de fremstår i skolens nærmiljø, eller ved at de taler med repræsentanter for forskellige livsopfattelser, religiøse såvel som ikke-religiøse. Dette skaber også variation i undervisningen, da de forskellige tilgange sætter fokus på forskellige aspekter ved religion og religiøsitet og dermed også giver forskellige typer svar.

Kvarteranalyse er en socio-geografisk tilgang, hvor eleverne undersøger, hvordan forskellige kulturelle og sociale former for liv indgår i et udvalgt geografisk område. Hvilken social og kulturel diversitet findes her? Er der religiøse bygninger, genstande, symboler i centeret, i gadebilledet eller i bybilledet, herunder også fx reklamer? Er der mennesker, der går med tørklæde, turban eller kors om halsen? Det væsentlige er, at eleverne ser det kendte med nye øjne og her med fagets brilleoptik. I feltarbejdet er det mødet, der er i fokus. Mødet med både mennesker, steder og ting, der indgår i undersøgelsen. Mødet er også i høj grad et møde med ens egne fordomme, forforståelser eller forventninger til mødet.

Praksiseksempel: Religion i vores by

Der er uanede muligheder for at tilrettelægge feltarbejdet også i samarbejde med historie og samfundsfag. Feltarbejdet kan foregå lige uden for døren som fx *Religion i vores by*. Eleverne kan finde ud af, hvordan det religiøse landskab ser ud der, hvor de bor. Foruden kirker er der mon moskeer eller sågar et tempel i nærheden? Hvor mange forskellige kirker findes der?

Særligt i overbygningen kan vægten lægges på forskellige former for fx kristen tro og praksis i det lokale område: folkekirken, frikirker, valgmenighedskirker osv. I praksis kan det gøres ved at lade klassen gå ud i mindre grupper og besøge og interviewe personer i nærheden, der har et forhold til fx den kristne tro. Dette giver eleverne et blik for mangfoldigheden og nuanceringen af tydingen af centrale grundbegreber inden for fx kristendom. Fx i et tema, hvor overskriften kunne være: "Samme religion, men forskellige udtryk" med fokus på fx Den Danske Folkekirke, Pinsekirken, Baptistkirken eller Jehovas Vidner.

Feltarbejdet i folkekirken som institution ved observation af gudstjenester og interview med en kirkegænger, en præst eller et menighedsrådsmedlem kan også give eleverne et blik for, at den kristne religion er individualiseret. Meget forskning tyder fx på, at mange af folkekirkens medlemmer selektivt udvælger de dele af kirkens ritualer og af den lære, som de kan stå inde for eller føler at have brug for. Det vil sige en slags *supermarkedsreligion*.

Interview- og spørgeskemaundersøgelser kan også foretages som fx voxpop i gågaden eller storcenteret. Andre religioner, trossamfund eller organiserede foreninger med en særlig livsopfattelse vil også kunne inddrages for at nuancere blikket for menneskers livstydning. I denne arbejdsform vil eleverne selv skulle opstille problemstillinger, som de oplever vedkommende og autentiske i mødet med *de andre* eller *det andet*.

Udefra- og indefra-perspektivet

Den antropologiske tilgang til undervisningen er en elevorienteret arbejdsform der undersøger fx en religion eller en livsopfattelse indefra og udefra. Genstandsfeltet kan betragtes udefra, sådan som det fremstilles, når man vil beskrive, hvordan en religion kommer til syne for udenforstående. Eleverne kan undersøge, hvem der står bag præsentationen af religionen på websider, og sammenligne med lærebogsmaterialer i forhold til spørgsmål såsom: Hvilket indhold har religionen/livsopfattelsen? Hvilke ritualer praktiseres? Hvilke tekster spiller en rolle? Hvilke billedfremstillinger bruges? Hvilken etik lægges der vægt på? Hvordan er de organiseret?

Ved at gå ud i felten og undersøge og interviewe mennesker, der selv beskriver deres religion/livsopfattelse, får eleverne blik for menneskers egen tydning og fortolkning. Ud fra begge perspektiver kan eleverne stille de samme spørgsmål, men svarene vil sandsynligvis se forskellige ud.

Engelske religionsforskere opdagede, at den måde, folk praktiserer deres religion på, ikke stemte helt overens med forskernes opfattelse af den "rigtige" måde at være fx hindu, buddhist eller kristen på. Som lærer bør man i forlængelse heraf være opmærksom på, at elever med forskellige religiøse baggrunde ikke nødvendigvis praktiserer deres religion, som det står beskrevet i lærebøgerne, at de typisk ville gøre.

Dette kan give anledning til, at man i undervisningen sammen med eleverne kan gøre sig overvejelser om: Hvem skal man spørge for at finde ud af, hvad en bestemt religion er? Hvad vil det sige at forstå sig selv som religiøs? Hvad er forskellen på levende religioner og så "religion"? Hvem har definitionsretten? Er det de enkelte trossamfund og deres institutioner? Er det religionsforskeren, som skriver lærebøger om det? Er det de enkelte medlemmer, der udøver en praksis? (Böwadt, 2016).

3.4 Projektarbejde i faget med en tværfaglig vinkling

Det obligatoriske projektarbejde i 9. klasse kan med fordel forberedes gennem projektorienterede forløb også i kristendomskundskab. Forløbene kan enten være tværfaglige eller foregå i kristendomskundskab alene, og de kan være af kortere eller længere varighed. Problemstillingen er central i projektorienteret arbejde af denne type.

Følgende eksempler kan indgå mellem kristendomskundskab og fx historie og samfundsfag:

Hvad er det gode liv, og hvordan har det forandret sig over tid?

- Religiøse forbud og påbud
- Livsstile
- Fra almisser til velfærdsstat: Hvorfor skal jeg være solidarisk/hjælpe/betale for andre?
- De sociale mediers betydning i dag.

Hvad er danskhed, og er jeg en del af denne?

- Hvad er dansk kultur? Hvornår er man dansker?
- Inklusion > eksklusion
- Minoritetskulturer > majoritetskulturer
- Minoritetsreligion < majoritetsreligion.

Klimaforandringer: Hvad kan vi gøre?

- Bæredygtighed og livsstil
- Skabelse > menneske < natur
- Jordens overlevelse eller dommedag.

Hvad betyder globaliseringen for mig?

- Det lokale og det globale
- Religiøse perspektiver
- Relationerne mellem det nære og det fjerne over tid.

Hvordan bliver fremtiden?

- Forestillinger om fremtiden igennem tiderne
- Dystopier og utopier
- Forklaringsmodeller: overbefolkning/naturen.

3.5 Problemstillinger, kilder og kritisk tænkning

I kristendomskundskab såvel som i historie og samfundsfag arbejdes der især i overbygningen med problemstillinger. En problemstilling er i kristendomskundskab karakteriseret ved, at der er noget, man undrer sig over. Det kan være en faglig undren, og det kan være noget, der opfattes som en eksistentiel, etisk eller religiøs problematik i samfundet, ved at der måske er uenighed om et spørgsmål. Der er forskellige holdninger, som alle kan være legitime, og dette kan være en anstødssten til undren: Hvorfor er der nogen, der mener noget, og andre, der mener noget andet?

I fagene benyttes kilder, der kan belyse den valgte problemstilling. Fagene kristendomskundskab, historie og samfundsfag har forskellige traditioner i forhold til arbejdet med kilder. I kristendomskundskab forstås kilder meget bredt. I nogle tilfælde er det religiøse tekster, salmer, musik eller den litteratur, herunder forskellige medier, man anvender til at belyse en problemstilling. I andre tilfælde skelner man mellem holdnings- og faktakilder, fx når man foretager interview som led i en undersøgelse.

Der skal også i kristendomskundskab arbejdes med kildekritik, så eleverne skærper deres opmærksomhed på, hvilke oplysninger de enkelte kilder indeholder om det spørgsmål, de undersøger. Hvor troværdige er disse oplysninger, og hvilken vægt kan man tillægge dem? Eleverne kan arbejde med at sige noget om kildens art/klassifikation, forfatterens forudsætninger, forfatterens iagttagelsesposition, kildens tilblivelsessituation og kildens repræsentativitet.

Kritisk tænkning opøves og vises, ved at man anvender faglige begreber og metoder i undersøgelsen og diskussionen af en problemstilling. Særligt i arbejdet med kilder må tvivlen gerne lure hos eleverne i forhold til troværdighed af kilderne.

I de dele af et forløb, hvor eleverne arbejder undersøgende med kilder, har læreren en afgørende rolle. Læreren må fx overveje:

- Har eleverne forudsætninger for at arbejde med den valgte problemstilling?
- Hvor kan eleverne finde kilder, som de kan forstå og bruge, og som kan belyse deres problemstilling?
- Kan eleverne inden for den afsatte tid meningsfuldt nå at arbejde med kilderne og få belyst deres problemstilling?
- Hvordan skal eleverne præsentere og formidle resultatet af deres arbejde?

3.6 Evaluering af undervisningen

I tilrettelæggelsen af forløb kan det være hensigtsmæssigt, at læreren udarbejder nogle få faglige mål, som drøftes med eleverne. Det kan fx på mellemtrinnet være at få kendskab til og forståelse af, hvad en lignelse er, og hvad hovedsigtet med en lignelse kan være, fx at beskrive Gudsriget i lignelsen om den gældbundne tjener (Matt 18,23-35) og i den barmhjertige samaritaner (Luk 10,25-37). Kan fortællingerne gøre én klogere på menneskers liv i dag, så de ikke kun er fortællinger fra en fjern historisk fortid?

Man kan ligeledes samtale med eleverne og høre og lytte sig frem til, om de har lært noget om, hvordan menneskene kan handle, og hvordan de bør opføre sig over for hinanden. Er eleverne i stand til at udtrykke sig om det? Dette ikke kun sprogligt, men også via produkter eller forskellige kulturteknikker, der fx kan udtrykke teksternes bud på Gudsriget, eller hvordan tanker om retfærdighed og barmhjertighed kommer til udtryk i lignelserne. Derigennem kan læreren danne sig et billede af elevernes faglige udbytte.

Læreren kan spørge ind til, hvilke mekanismer forskellige religioner bruger for at få mennesker til at gøre det gode, og om det overhovedet er sandsynligt, at mennesker kan og vil gøre det gode, hvis ikke det onde har konsekvenser om ikke her, så hisset. Eleverne kender til, at ting har konsekvenser, og at det nogle gange er nødvendigt at pege på konsekvenserne af en bestemt handling for at forhindre den. Hvis forbrydelser fx ikke straffes, hvad kan konsekvenserne så blive?

Elevernes logbog kan være et velegnet evalueringsredskab. Et eksempel på en evaluering, der er rettet mod en vurdering af elevernes udbytte og både kan have et formativt og et summativt sigte, er, at eleverne udarbejder en selvevaluering i deres logbog. Formålet med den er primært at være en hjælp til elevernes egen læreproces, ved at de bliver bevidste om, hvad der er let, vanskeligt, udfordrende, kedeligt osv. Læreren kan bruge elevernes logbog som grundlag for at differentiere undervisningen. En logbog kan fx indeholde følgende punkter:

- Hvad har du arbejdet med i forløbet?
- Hvad var svært? Hvad/hvem hjalp dig, hvis det var svært?
- Hvad i forløbet har du været særlig glad for?
- Hvad i forløbet har du ikke været glad for og måske fundet kedeligt?
- Hvad har du lært (nævn tre vigtige ting)?
- Hvordan har din indsats været?
- Hvad kan du gøre bedre eller anderledes næste gang?

4 Forholdet mellem kompetencer og indhold

Kristendomskundskab beskæftiger sig på et fagligt grundlag med værdier og tydning af tilværelsen. Det betyder bl.a., at afsættet for undervisningen er en undersøgende og betydningsafklarende tilgang til indholdet. Faget skal også medvirke til at udvikle elevernes færdigheder i at kunne stille spørgsmål som en slags undersøgelseskompetencer. Det forudsætter, at eleverne allerede fra 1. klasse oplever, at undervisningen fremmer en undersøgende tilgang til faget fx gennem de to hovedspørgsmål, der er omtalt i kapitel 3.

Undersøgelseskompetencer er rettet mod, dels at eleverne udvikler deres evner til at undre sig og stille spørgsmål, der er relevante for at undersøge menneskers opfattelse af livet og dets grundvilkår, og dels at de efterhånden kan bearbejde de undersøgende spørgsmål til eksistentielle, etiske og religiøse problemstillinger. Desuden må eleverne styrke deres kritiske sans og evne til at anvende faglige begreber med henblik på at kunne identificere og vurdere de spørgsmål og erkendelsesinteresser, der ligger bag svarene på tilværelsesspørgsmålene og den religiøse dimension.

Elevernes kompetencer i at kunne forholde sig og undersøge ved at stille spørgsmål styrkes gennem de øgede krav til det faglige indhold i faget. Ved at eleverne igennem deres skoleforløb præsenteres for mere og mere nuancerede tekster og drøftelser om eksistentielle, etiske og religiøse emner, udvikles deres muligheder for at se nuanceret på de mange svarmuligheder, der gives, og dermed på deres egne muligheder for selvstændig stillingtagen og handlen.

5 Almene temaer

5.1 Den åbne skole

I kristendomskundskab kan der arbejdes med at fortolke og forholde sig til det omgivende samfund lokalt og globalt, og derfor er det en god idé at inddrage det omgivende samfund i undervisningen gennem ekskursioner og feltundersøgelser som beskrevet under den religionssociologiske tilgang. Samtidig leverer både kristendomskundskab og andre fag værktøjer i form af fx undersøgelsesmetoder, der kan være med til at kvalificere den inddragelse af det omgivende samfund, som foregår i og i samarbejde med andre fag. Dette også af hensyn til fagenes timetal i forhold til at nå kompetencemålene. Ved at gå ud i felten og undersøge og interviewe mennesker, der selv beskriver deres religion/livsopfattelse, og ved at invitere forskellige repræsentanter for forskellige livssyn ind på skolen til en drøftelse får eleverne blik for menneskers egen tyding og fortolkning af tilværelsen.

6 Tværgående emner og problemstillinger

6.1 Tværfaglighed

I arbejdet med tværgående emner bidrager det enkelte fag med sin faglighed til at beskrive, analysere og vurdere udvalgte emner og problemstillinger. Nogle fag har flere berøringsflader end andre.

- Faget kristendomskundskab kan bidrage med fagets kompetenceområder til at uddybe nedslag i historiefagets kanon ved fx kejser Augustus, Jellingstenen, Absalon, Reformationen, Den Westfalske Fred, Augustoprør og jødeaktion, FN's verdenserklæring og 11. september.
- I historie kan kristendomskundskab bidrage med sine kompetenceområder i forhold til fx histories undersøgelseskompetencer. Der kan arbejdes med, hvilket gudssyn og menneskesyn, hvilken etik og hvilke frelsesforestillinger og ritualer der har givet anledning til udviklingshistoriske forløb som fx danernes kristning, opbygningen af klostervæsenet, hekse og hekseforfølgelser, reformationens indførelse og koblingen mellem kristendom, kongemagt og stat op igennem historien i Danmark.
- I samfundsfag kan kristendomskundskab bidrage med sine kompetenceområder i forhold til, hvilke etiske, religiøse og eksistentielle spændinger der kan opstå i samfundet omkring fx menneskerettigheder, etiske spørgsmål, ligestilling, religionsfrihed, identitetsdannelse og kulturmøder, herunder også forholdet mellem religionens pligter og samfundets regler.
- I dansk kan kristendomskundskab bidrage i forhold til eksistentielle, etiske og religiøse problemstillinger i litteraturen, der fx kan være i et medspil med eller modspil til bibelens fortællinger og begrebsverden, men også i forhold til afkodning og tolkning af kristne symboler i litteraturen og kulturen.
- I billedkunst og musik kan kristendomskundskab bidrage med et tydningsunivers af religiøse symboler og motiver set både i et samtidsperspektiv og i en historisk udvikling.

7 Tværgående temaer

7.1 Sproglig udvikling

Sproglig udvikling kan indgå i arbejdet med alle forløb i kristendomskundskab. Undervisningen kan tilrettelægges, så eleven introduceres mundtligt og skriftligt til fagets ord og begreber, sproglige registre og tekster. Og undervisningen kan sikre elevernes sproglige udvikling i form af faglig læsning og skrivning.

Sproglig udvikling har fokus på fire dimensioner af det talte og det skrevne sprog: samtale, lytte, læse og skrive. Udvikling af alle fire sprogfærdigheder er en forudsætning for elevernes faglige udvikling i kristendomskundskab. Læreren kan derfor tilrettelægge en undervisning, der sikrer, at eleverne kan være sprogligt aktive både mundtligt og skriftligt.

Når eleverne i kristendomskundskab fx skal *genfortælle en lignelse, redegøre for et etisk dilemma, udtrykke sig om grundbegreber i andre religioner eller forholde sig til andre livsanskuelser*, foregår det i et sprog, eleverne behersker. Det er lærerens opgave at stilladser eleverne i at udvikle deres sproglige repertoire til et fagsprog. Det vil sige støtte eleverne i at gå fra hverdagsprog til kristendomskundskabsfagsprog. Eleverne skal både kunne læse og forstå fagets tekster og også selv udtrykke sig i et relevant og præcist fagsprog. Et relevant og præcist fagsprog støtter eleverne i at tænke, forholde sig og forstå den verden, de lever i, og det giver dem mulighed for at samtale med andre om de store spørgsmål i tilværelsen. Det er en vigtig del af kristendomskundskabs bidrag til elevernes dannelse, at eleverne på baggrund af faglighed bliver i stand til at samtale om de store spørgsmål i tilværelsen.

Kristendomskundskab repræsenterer en ny fagterminologi, som består dels af nye fagudtryk såsom *ritual, livssyn, dogmer, vækkelse og skriftsyn*, dels af særlige faglige betydninger af kendte ord såsom *synd, skyld, kirken, det gode liv, himmel og helvede*. Den udbredte grad af abstrakt sprog, som er karakteristisk for fagterminologien i kristendomskundskab, stiller betydelige krav til elevernes sprogbeherskelse, og det kan derfor være nødvendigt, at læreren har fokus på det nye ordforråd, og at læreren anvender det systematisk og meningsfuldt i den faglige kontekst.

Ud over fagterminologien har kristendomskundskab også en række teksttyper, der er nye for eleverne, fx *lignelser, lovstof, salmer, myter og levnedbeskrivelser*. Læreren kan støtte eleverne i at kunne læse forskellige slags tekster ved at pege på teksternes formål og struktur, så eleverne bliver fortrolige med at læse og orientere sig i forskellige teksttyper. I alle fag stilles eleverne over for sproglige opgaver som at skulle *forholde sig, gengive, tyde, fortolke, redegøre, drøfte, vurdere og argumentere*. Det kan være uklart for eleverne, hvad læreren forventer af dem sprogligt. I kristendomskundskab kan læreren tydeliggøre, hvilke sproglige udtryk det forventes, at eleverne bruger i fx en genfortælling, herunder tidsmarkører og kronologi, en debat, herunder argumenter i form af *fordi og derfor*, eller en problemstilling. Som støtte til elevernes beherskelse af forskellige sproglige opgaver kan det være en god idé at vise dem eksempler på sproglige udtryk, anvendelse af fagbegreber samt struktur i fx en modeltekst.

Inden et undervisningsforløb påbegyndes, kan det være en god idé, at læreren i kristendomskundskab gør sig overvejelser om, hvor eleverne har sproglige udfordringer, og hvor eleverne skal udvikle sig sprogligt. Her kan nedenstående skema inspirere.

Kristendoms-kundskab	Eksempel	Forklaring	Hvad kan jeg gøre?
Fagudtryk	salme, ritual, nåde, myte, lignelse, monoteisme, frelse, synd, etik, fri vilje, guddommelig, metafysik, livssyn, eksistentielt, dåb, folkekirken, den ortodokse kirke, islam, buddhisme, karma, reinkarnation, haram, halal	Ord, der er knyttet til et fag, og som ikke optræder i hverdags sproget. NB! Fagord skal høres, tales, skrives og læses mange gange.	Fokus på ordene inden læsning fx ved at koble konkrete billeder, oplevelser eller undersøgelser til ordene. Synliggør ordene i klasserummet. Arbejd fokuseret/eksplicit med ordene i før-, under- og efteraktiviteter.
Førfaglige ord	rigtigt og forkert, lykke, tro, synd, skæbne, det gode liv, gud, guder, religion, moral, fortællinger, historier	Ord, som for nogle elever kan være almindelige ord, men for andre elever er ukendte. Ofte også ord, der ændrer eller får en specifik betydning i et fag.	Forklar og præciser ordene, og brug dem i en faglig sammenhæng. For elever, hvor ordene er ukendte, brug samme strategier som ved fagudtryk.
Nominalisering	overbevisning tilgivelse misundelse fortolkning fordømmelse åbenbaring	Nominaliseringer gør sproget mere abstrakt. Brugt i fagsprog for at "pakke" sproget. Udsagnsordet jeg/han overbeviser er ændret til et navneord, en overbevisning . Det er nu "usynligt", hvem der overbeviser hvem.	Øvelser i at "pakke ordene ud" for at lette forståelsen: Del ordene op/skriv om/"pak ud": <ul style="list-style-type: none">Jeg overbeviser dig.Jesus tilgiver kvinden.Han misunder den rige mand.
Sammensatte ord	moralbegreb gudsforståelse korsteologi livsopfattelse læresætning	Ofte for at præcisere et begreb: Gud og forståelse bliver til en bestemt gudsforståelse . Er vanskelige, da eleverne skal koble to ords betydning sammen til et nyt ord/ en ny betydning.	Øvelser i at dele ordene op og pege på ordet, der præciseres: <ul style="list-style-type: none">Begreb om moralForståelse af GudOpfattelse af livet.
Passiv form af verber	fortolkes tilgives fordømmes kaldes til bøn	Udsagnsord, der ender på -s, bruges ofte i fagsprog/videnskabelige udsagn, der er "objektive" og ikke knytter sig til en bestemt person. Vanskelige, fordi det ikke er tydeligt, hvem der gør eller mener noget.	Øvelser med omskrivninger, hvor der skrives en person ind, der gør noget: <ul style="list-style-type: none">Præsten fortolker tekstenJesus fordømmer ingenImamen kalder til bøn.
Skolebegreber	redegøre for skrive logbog drøfte forholde sig til	Det kan være uklart for eleverne, hvad læreren sprogligt forventer af dem. Lærere anvender ofte begreberne forskelligt.	Vis eleverne sproglige eksempler på, hvad de skal præstere, fx ved en modeltekst, som eleverne i begyndelsen kan støtte sig til. Lærere i faget/på tværs af fagene kan tale sammen og eventuelt afklare forskellige begrebsbrug.
Teksttyper	<i>Eleverne skal med sproget</i> genfortælle forklare beskrive redegøre argumentere	Faglige tekster i faget kan indgå i de fem teksttyper, som er beskrevet under det tværgående tema sproglig udvikling på emu.dk: <ul style="list-style-type: none">Berettende teksterInstruerende teksterBeskrivende teksterForklarende teksterArgumenterende tekster.	Læreren kan her tydeliggøre for eleverne, hvad fagets forskellige teksters formål er, og hvad eleverne kan forvente sig af de forskellige teksttyper. Vis eleverne, hvordan en tekst har en struktur , som de kan læse og skrive i. Der er mange træk, der går på tværs af fag. Derfor kan mange læse- og skrivestrategier bruges på tværs af fag.

7.2 It og medier

Eleverne kan i faget kristendomskundskab udvikle og bruge deres digitale kompetencer. Anvendelse af digitale redskaber er særlig vigtigt i forhold til research og dataindsamling og i forbindelse med formidling i faget. It- og mediekompetencer kan udskilles i fire elevpositioner, som i praksis vil have store overlap og sammenfald.

Eleven som kritisk undersøger handler om, hvordan eleverne i kristendomskundskab kan anvende digital dataopsamling og målrettede strategier til internetsøgning i arbejdet med fagets områder, og hvordan eleverne bliver i stand til at identificere og udvælge information og forholde sig kritisk til brugbarhed og begrænsninger af digitale medier og informationskilder.

Eleven som analyserende modtager handler om, hvordan eleverne kan analysere og vurdere digitale medier og informationers måder at repræsentere grundlæggende tilværelsesspørgsmål og den religiøse dimension på, og hvordan de kan overveje, hvilke digitale repræsentationer der er mest anvendelige i arbejdet med et forløb.

Eleven som målrettet og kreativ producent handler om, at eleverne anvender it og digitale platforme til at formidle og kommunikere deres faglige viden på, og at valg af præsentationsform, bl.a. grafisk præsentation, præsentationsprogram, video og billeder, skal kunne afpasses med budskab og formål i forhold til forskellige målgrupper.

Eleven som ansvarlig deltager handler om, at eleverne inden for alle kompetenceområder opnår færdigheder i at kommunikere, videndele og samarbejde om eksistentielle, etiske og religiøse forhold ved anvendelse af digital teknologi, sociale medier og onlineundervisnings- og læringsplatforme. Eleverne skal reflektere over etikken forbundet med digital adfærd og digitale rettigheder ikke mindst i forhold til deling og genbrug af digitalt materiale. Endelig skal eleverne kunne forholde sig til både etiske og religionsfaglige problemstillinger i samfundsdebatten ved hjælp af sociale medier og andre it-platforme.

8 Tilpasning af undervisningen til elevernes forudsætninger

Undervisningen i kristendomskundskab kan tage udgangspunkt i den enkelte elevs erfaringer og forudsætninger. Uanset hvilke forudsætninger og udfordringer eleverne har, må læreren bestræbe sig på at tilrettelægge en undervisning, så alle elever udvikler deres erkendelse og får tillid til egne muligheder.

Derfor er kernen i undervisningen, at alle elever oplever, at det, de lærer i faget, kan de bruge til at forstå sig selv og deres samfund og dermed styrke deres evne til at forholde sig analytisk og kritisk til tolkninger af religioners og andre livsopfattelsers indhold og betydning for menneskers tydning af tilværelsen og det fælles liv. Det indebærer, at man som lærer må acceptere og handle ud fra, at der kan være store forskelle på det niveau, de enkelte elever når i forhold til kompetencemålene på de enkelte trin.

9 Referencer

- Andersen, Kirsten Margrethe. 2014. *Sekularisering og religion: en studie i fortællingens nøglerolle i folkeskolens religionsundervisning*. Aarhus. Aarhus Universitet.
- Bering-Jensen, Rose Maria. 2008. *Bibelen på prøve*. Alinea.
- Böwadt, Pia Rose. 2016. Religions sociologisk undervisning. I: *Religionsdidaktik, Traditioner og tilgange*. Buchardt, Mette (red.). Hans Reitzels Forlag.
- Kallesøe, Dorete. 2009. *Jordens overlevelse. Bibelske fortællinger og klima*. Det Danske Bibelselskab.
- Madsen, Helle Krogh og Rydahl, John. 2010. *Den røde tråd i Bibelen*. Bibelselskabet
- Nortvig, Anne Mette & Høgh, Mona. 2009. *Metoder i kristendomskundskab*. Alinea.
- Printz Jellesen, Marlene. 2016. Tilgange i kristendomskundskab. I: *Bestand og bevægelse. Religionsundervisning og religionspædagogik*. Barrett, Inger Toftgaard & Printz-Jellesen, Marlene & Stokholm, Bo (red.). Slovenien. Eksistensen.
- Rydahl, John og Troelsen, Børge. 2009. *Mening og sammenhæng. En fagdidaktik til skolens religionsundervisning*. Anis.
- Smart, Ninian. 1999. *Dimensions of the Sacred. An Anatomy of the World's Beliefs*. Berkeley & Los Angeles, CA. University of California Press.

10 Bilag 1: Eksempler på emner, der kan behandles i undervisningen

Emner til belysning af livsfilosofi og etik

Liv og død	Tid og evighed
Lykke og lidelse	Mening og tomhed
Kærlighed og had	Retfærdighed og uretfærdighed
Godt og ondt	Skyld og ansvar
Sorg og glæde	Frihed og tvang
Sandhed og løgn	Håb og fortvivelse
Tilgivelse og hævn	Skyld og uskyld
Tillid og mistillid	Tro og tvivl
Ensomhed og fællesskab	Magt og afmagt

Kristne grundbegreber, ritualer og højtider

Grundbegreber

Skabelse og synd
Dom
Nåde, syndernes forladelse
Tro/tvivl
Guds rige
Håb
Kærlighed og barmhjertighed
Treenighed
Det evige liv
Kødets opstandelse

Ritualer

Sakramenter, herunder dåb og nadver
i evangelisk-luthersk tradition
Bøn, fadervor

Højtider

Påske
Pinse
Advent og jul

Jødiske grundbegreber, ritualer og højtider

Grundbegreber	Højtider
En almægtig Gud og skaber	Pesach
Pagt mellem Gud og folket	Shavuot
Messias	Sukkot
Mitzvot: Handlinger tæller mere end tro	Simchat Torah
Ritualer	Rosh Hashanah
Shema: bøn	Yom Kippur
Tefillin og mezuzah	Chanukka
Brit mila/omskærelse	Purim
Bar mitzvah/bat mitzvah	Tisha B'av
Shabbat	
Kosher/rent og urent	

Muslimske grundbegreber, ritualer og højtider

Grundbegreber	Ritualer
Islams seks "trosartikler": troen på Allah, troen på Allahs engle, troen på Allahs profeter, troen på Allahs åbenbarede skrifter, herunder Toraen, Evangeliet og Koranen, troen på dommedag og forudbestemmelse	Islams fem søjler, de religiøse pligter: Fremsigelsen af trosbekendelsen, shahada. Bøn, fem daglige bønner, al-salat. Almisse, zakat. Faste, al-sawm. Pilgrimsrejsen til Mekka, hajj.
Halal/haram	Wudu
Kabaen	Fredagsbønnen i moskeen
Hadith	Højtider
Sharia	Ramadan og Eid al-Fitr
Umma	Eid al-Adha: offerfest til minde om Abrahams ofring af et får i stedet for sin søn Ismael
	Ashura (shia islam)

Buddhistiske grundbegreber, ritualer og højtider

Grundbegreber

De fire ædle sandheder om lidelsen
De tre juveler Buddha, Sharma og Sangha
Karma
De fem forskrifter
Livshjulet
Samsara, genfødslernes kredsløb
Nirvana
Den ædle otteleddede vej
De fem skandhaer
Bodhisattva

Ritualer

Tempelbesøg, offerhandling til Buddhafiguren, divination, meditation
Overgangsritualer, fødsel, indvielse til munk, død

Højtider

Bodhi-dag: fejringen af Buddhas oplysning
Buddhas parinirvana: Buddhas død
Vesak: Buddhas fødselsdag
Ullambana: åndernes fest, sikrer en god genfødsel

Hinduistiske grundbegreber, ritualer og højtider

Grundbegreber

Samsara
Brahman, verdenssjælen
Atman
Brahma, skaberens
Vishnu, opretholderen
Shiva, ødelæggeren
Karma
Moksha: frigørelse
Dharma: pligt og moralsk orden
kastesystemet
Reinkarnation/sjælevandring
Avatar

Ritualer

Puja: foretages i templet eller hjemme
Pilgrimsrejser til hellige steder, meditation, yoga og askese
Overgangsritualer, navngivning, hårragning, tildeling af den hellige tråd, bryllup og ligbrænding

Højtider

Holi, der kastes farvepulver på hinanden
Divali, gudinden Lakshmi fejres med lys og fyrværkeri
Fødselsdagsfester for guderne Ram, Krishna og Ganesh

Centrale fortællinger fra Det Gamle Testamente

Urhistorien, herunder Skabelsen, Syndefaldet, Noas Ark, Babelsmyten

Patriarkfortællingerne, herunder Abraham, Isak, Jakob og Josef

Mosesfortællingen

Fortællinger om kongetiden, herunder Saul, David og Salomo

Fortællingen om Job

Fortællingerne om profeterne Elias, Esajas, Jeremias og Daniel

Centrale fortællinger fra Det Nye Testamente

Fortællingen om Jesu liv, herunder fødsel, fristelse, forkyndelse, lidelse,

død og opstandelse

- Lignelser
- Bjergprædiken
- Underberetninger

Fra Apostlenes Gerninger, herunder om pinsen og kirkens fødselsdag

Fortællingen om Paulus' omvendelse, mission, forfølgelse og død, herunder hans breve til menighederne, fx Galaterbrevet eller Korintherbrevene

Johannes' Åbenbaring

Kristendomskundskab
- Faghæfte 2019

2019

Design: BGRAPHIC

Denne publikation kan ikke bestilles.
Der henvises til webudgaven.

Publikationen kan hentes på:
www.emu.dk

Børne- og Undervisningsministeriet
Styrelsen for Undervisning og Kvalitet
Frederiksholms Kanal 26
1220 København K

BØRNE- OG
UNDERVISNINGSMINISTERIET